

**Proceedings of the Fourth Session of the Assam Legislative
Assembly assembled under the Sovereign Democratic
Republican Constitution of India.**

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A.M. on Saturday, the 1st September, 1951.

P R E S E N T

The Hon'ble Srijut Lakshesvar Borooah, Speaker, in the Chair, the eight Hon'ble Ministers, the three Deputy Ministers and forty-five Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral Answers were given)

Construction of Roads in Nowgong District

Maulavi AFAZUDDIN AHMED asked :

*3. Will Government be pleased to refer to the speech of the Questioner at page 615 of the Assembly Debate of 24th March, 1951, and state whether they have taken any step to implement the assurance given in respect of his Resolution No.8, regarding construction of the following Roads, viz. :—

- (1) Nowgong-Juria Road ;
- (2) Sonai-Saidaria Road ; and
- (3) Dhing-Loakhowa Road ?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS replied :

3.—Road Nos. (1) & (2) have been included in the Five-Year Development Programme and will be taken up when funds are made available by the Government of India.

Road No. (3) will be considered in due course along with others when the financial position of the State Government improves.

UNSTARRED QUESTIONS

(To which Answers were laid on the table)

Gauhati University Buildings

Srijut NALINI KUMAR CHAUDHURI asked :

33. Will Government be pleased to state—

- (a) Whether any land has been acquired for the purpose of the Gauhati University Buildings ?
- (b) If so, where ?
- (c) When the construction work of the University Buildings will commence ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

33. (a)—A plot of land is under acquisition proceedings.
 (b)—At Pandu.
 (c)—From about November next.

Coaching class for training of candidates for competing the I.A.S., I.P.S. and other Central Services.

Maulavi ABDUL HALIM asked :

34. (a) Is it a fact that there is no coaching class in Assam for training of candidates for competing the I.A.S., I.P.S. and other Central Services ?
 (b) If not, do Government propose to move the Gauhati University to open such a training class for the convenience of giving proper facilities to the intending candidates of Assam ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

34. (a)—Yes.
 (b)—The matter is under consideration of Government.

Relics of Dimapur Ruins

Shri DHARANIDHAR BASUMATARI asked :

35. (a) Are Government aware that there are thick forests growing exuberantly and gradually engulfing the relics of Dimapur Ruins and that one cannot see the view of the ruins of the Kachary Kingdom ?
 (b) If so, do Government propose to take adequate steps to preserve the ruins of the Kachary Kings of Assam ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

35. (a)—Yes.
 (b)—Government will move the Department of Archaeology, Government of India, to see what can be done.

Shri DHARANIDHAR BASUMATARI: May I know from the Government whether the Department of Archaeology referred to in the reply is not under the Government of Assam ?

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: The Archaeology Department is under the Government of India, not under this Government.

Settlement of land in Aksepathar in Namati Mauza of the Nowgong District.

Srijut DHIRSING DEURI asked :

36. Will Government be pleased to state—

- (a) The principle followed by Government for settlement of lands in Aksepathar in Namati Mauza of the Nowgong district ?

- (b) Whether the settlement is made to the people according to the said principle ?
- (c) If not, what are the reasons ?
- (d) Whether it is a fact that of late there has been encroachment into the said Aksepathar ?

Srijut HARESWAR DAS (Deputy Minister) replied :

36. (a)—Government did not lay down any special principle. But the local Land Settlement Advisory Committee advised settlement at the rate of 15 bighas per family with several classes of landless people like Tribals, Ahoms, Koches, Chutias and Scheduled castes on premium under the Development Rate Scheme.

(b) & (c)—Some minor irregularities in following the above advice were reported and so a report has been called for from the Settlement Officer. The matter will be examined on receipt of the report.

(d)—It is reported that the land is now practically free from encroachments except in five places where some disappointed persons are making encroachments. The question of eviction will be considered by Government when the Settlement Officer's report is received.

Village Grazing Reserves in Nowgong District

Srijut DHIRSING DEURI asked : x 120

37. Will Government be pleased to state—

- (a) The names of village Grazing Reserves opened for settlement in the district of Nowgong during the years 1950 and 1951 ?
- (b) Whether any of the said Reserves has been settled with the tribal people ?
- (c) Whether any opinion of the Local Land Advisory Committee was taken by the Authority at the time of settlement of those Village Grazing Reserves ?

Srijut HARESWAR DAS (Deputy Minister) replied :

37. (a)—The following village grazing grounds were opened for settlement temporarily during the years 1950 and 1951 in the district of Nowgong :—

1. Katimari pathar, 2. Moamari, 3. Majorati, 4. Mathigaon, 5. Charai-bahi, 6. Raidongia, 7. Rajabari, 8. Lauphalbari, 9. Sauraguri, 10. Bamungaon, 11. Paschim Dhanirampathar, 12. Pukhuripar, 13. Malahugaon, 14. Pabhokati, 15. Niz-Jarabari, 16. Singia, 17. Lengeribari, 18. Jengpori, 19. Baramari-Kachari, 20. Mathikola, 21. Golaghatia, 22. Alikuchi, 23. Barukata Saharia, 24. Samdhara and 25. Gurguria.

(b) & (c)—Allotment of lands has been made by the Deputy Commissioner to the indigenous landless persons and persons with uneconomic holding including tribal people. Government have no information whether any of the said reserves has been exclusively settled with the tribal people, or whether the Land Settlement Advisory Committee was consulted in the matter of settlement of these reserves.

Re-employment of retired Ministerial Officers**Dr. E. H. CHAUDHURY** asked :

38. (a) Is it a fact that in spite of vehement protest from the Ministerial Officers Association Government have decided to re-employ retired Ministerial Officers in Government posts ?

(b) If so, why ?

(c) Will Government be pleased to state the number of retired Ministerial Officers employed in different district offices in Assam ?

39. (a) Are Government aware that the cost of living has increased seven times during the post-war period particularly in the last three years ?

(b) Do Government propose to release the report of the last Pay Committee or make it public to ascertain what relief the Committee recommended and what more is due on their recommendation ?

(c) Are Government aware that though Government ordered to give effect to the Pay Committee's Resolution with effect from the 1st April, 1948, the Heads of Departments gave effect to it from 1st April 1949 ?

(d) Do Government propose to reconsider the necessity of raising the number of Upper Division posts by 40 per cent. in the Deputy Commissioners' Offices with immediate effect ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA replied :

38. (a)—No. Government have not adopted any such policy. Of course some Ministerial Officers are re-employed according to the exigencies of public service.

(b)—Does not arise.

(c)—The information is not available and its collection will take time.

39. (a)—No general cost of living index is maintained, but from available data it is seen that the cost of living has gone up about 4 times since 1939. There had not been 7 times increase. Nor is there any substantial variation in the last 3 years.

(b)—Government have given all the reliefs recommended and nothing more is due. The Report was printed for use in office and copies were laid before the Legislature. It is thus already public.

(c)—Government are not aware of it. Only the 25 per cent. upgrading of Upper Division posts in districts was done from 1st April 1949 for administrative reasons.

(d)—No.

Resolutions passed by the Ministerial Officers' Association, Jorhat Branch.**Dr. E. H. CHAUDHURY** asked :

40. (a) Have Government received a copy of the resolutions passed on March 5, 1951 and in July 1951 by the Ministerial Officers' Association, Assam, Jorhat Branch, to grant the scale of pay and dearness allowance, etc., as admissible to Central Government Servants in view of cut in rations, etc. ?

(b) If so, will Government be pleased to lay on the table a copy of the resolution ?

(c) What steps, if any, have Government taken to remove the grievances of the Ministerial Officers as set forth in the said resolution ?

(d) Have Government received similar representations from other Trade Unions, bodies or organisations ?

(e) If the answer is in the affirmative, what have they done to redress the wrongs done to them ?

41. (a) Are Government aware that the present scale of pay drawn by Government employees in different Departments hardly suffices to maintain their families ?

(b) Have Government received representations from different bodies with regard to Government order to employees to refund the excess of pay drawn by them on account of Government mistakes ?

(c) In view of the terrible hardships of the Government employees as a result of soaring prices and rising cost of living, do Government propose to write off the excess pay drawn by some employees ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA replied :

40. (a)—Yes.

(b)—It is not understood which Resolution the hon. Member refers to, as question 40(a) shows there are 2 Resolutions. But copies of both are placed on the table.

Proceedings of a Special Meeting of the All-Assam Ministerial Officers Association, Jorhat Branch, held on the 5th March, 1951 under the presidency of Dr. Emran Husain Chaudhury, D. Sc. Pol. (Berlin), M.L.A., Professor of Jorhat College.

The meeting of the Association vehemently protests against the implementation of the Government decision with regard to the heavy cut of the concessional rice and the still heavier cut amounting to over 50 per cent. of free ration and cereals without regard to the relevant provision of the Constitution which pledges itself by specific article to secure (Article 38) of a social order for the promotion of welfare of the people; and to impose upon itself the sacred duty to raise the level of nutrition and the standard of living and to improve public health; and to assure (Article 43) to all workers agricultural, industrial or otherwise, a work, a living wage condition of work ensuring a decent standard of life, etc., etc.

The Government order, we are distressed to point out, violates against the relevant sections of the Constitution. In place of food sufficiency which ought to have been achieved by now there is deplorable reduction in ration which was the irreducible minimum necessary for existence with increase of price and an addition of half hour's work to what we have been habituated hitherto for decades.

In the circumstances the least that Government could and should do is to give us the scale of pay and the dearness allowance, etc., as allowed by the Central Government.

(Sd.) E. H. CHAUDHURY,
President.

Memo. No.

, dated Jorhat, the 7th March 1951.

Copy forwarded to the Chief Secretary to the Government of Assam, Shillong, for information and favour of necessary action.

(Sd.) E. H. CHAUDHURY,
President.

Proceedings of a General Meeting of the All-Assam Ministerial Officers Association, Jorhat Branch, held on 21st July, 1951 under the presidency of Dr. Emran Husain Chaudhury, D. Sc. Pol. (Berlin), M. L. A., Assam

Owing to defective and ambiguous language of the Government Order and interpretation thereof regarding drawal of initial pay and allowance of Government Officers at the revised scale of pay there occurred overdrawal of pay and allowance till receipt of the initial pay statements approved by the Comptroller. The overdrawal commenced from 1948 and the initial pay statements were not received from the Comptroller until 1951. In some cases these statements have not yet been received. In consequence of all these circumstances, the amount of overdrawal drawn in good faith accumulated to a large amount for each Government servant. The Comptroller has now directed the Heads of the Departments to effect retrenchment by recovery of the excess money in the pay bills. If these directions are given effect to the affected persons will be hard-hit in this critical economic situation due to abnormal rise of price of all daily necessities of life. It is therefore resolved that Government be requested to take sympathetic reasonable view in the matter and grant relief to the affected persons by waiving the excess drawals.

2. Resolved that copy of this resolution be sent to the Heads of the Offices for favour of deferring recovery until Government decision in the matter is received.

3. Resolved that copies of these resolutions be sent to all other Branch Secretaries of the Association and as well as other Association whose members have been similarly affected for information and taking similar action in the matter.

* * * * *

8. The benefit of Upper Division posts (25 per cent. of Lower Division) as recommended by the Pay Committee be given immediate and retrospective effect in all offices from 1st April 1948 as approved by the Government of Assam.

(c)—Government could not agree to the requests. Copies of Government replies are placed on the table.

Copy of letter No.FG.102/51/10, dated 23rd August 1951, from Under-Secretary to the Government of Assam, Finance Department, to Dr. Emran Husain Chaudhury, M. L. A. (Assam), Jorhat, the President, All-Assam Ministerial Officers Association, Jorhat Branch.

Unlike the Central Government employees who get enhanced rate of dearness allowance, Government servants of Assam enjoyed rice concession or free ration in addition to their dearness allowance. Government regret their inability to equalise the dearness allowance of this State employees with those of Central Government employees.

The pay scale of Central Government employees and the State employees are always different according to the responsibility attached to various posts. In view of the recent revision of pay scale and in consideration of the financial position of the State, Government do not consider it desirable to take up the question of further revision of the pay scale.

Copy of letter No.FG.18/51/5, dated 25th August 1951, from Deputy Secretary to the Government of Assam, Finance Department, to the President, All-Assam Ministerial Officers' Association, Jorhat

I am directed to refer to your letters of the 30th July, 1951 addressed to the Chief Secretary to the Government of Assam forwarding copies of proceedings of the General Meeting of the All-Assam Ministerial Officers' Association, Jorhat Branch, held on the 21st July, 1951 and to say that under rules the initial pay statements were to be verified by Comptroller before drawal of pay in the revised scales. But as it was sure to involve delay, thereby causing hardships to their employees, Government in relaxation of rules were pleased to allow drawal of pay in the revised scales before audit of the initial pay statements on the explicit condition that any overdrawal which might be revealed afterwards will have to be refunded. An undertaking in writing to this effect was taken from each employee drawing pay in the revised scales. On the basis of this undertaking, amounts overdrawn as pay and allowances as a result of wrong fixation of pay in the revised scales are being recovered and in some cases in easy instalments to mitigate the hardships of the officers concerned. Government in the circumstances, regret, they cannot agree in general to waive recovery of amounts overdrawn as pay and allowances as a result of wrong fixation of pay in the revised scales.

2. Government have already ordered conversion of 25 per cent. of Lower Division posts in the district offices to Upper Division with retrospective effect from 1st April 1949. I am to say that further retrospective effect is not possible.

(d)—A somewhat similar representation was received from the Assam Secretariat Service Organisation.

The hon. Member is referred to the reply to question 40 (c).

41. (a)—Government cannot admit this. It is of course realised that the Government employees are put to some hardship due to rising prices. Hence Government not only revised pay scales but have been granting other benefits like free ration, rice concession, etc. and are trying to curb the inflation to check rising of prices.

(b)—No, except for the Resolution of 21st July 1951 already referred to in question 40(a). As Government reply dated 25th August 1951 placed on the table will clearly show there was no Government mistakes as alleged.

(c)—No, but Government have ordered recovery in easy instalments.

Damra-Dolgoma Road

Srijut BELIRAM DAS asked: 7121

42. (a) Will the Hon'ble Minister-in-charge of Public Works Department be pleased to state when the Damra-Dolgoma Road was taken up for construction by the Public Works Department?

(b) Why this Road has not yet been completed as yet?

(c) Is Government aware that this road is connected with the Garo Hills wherefrom large quantities of Cotton, lac, timber, etc., come to the State every year?

(d) Do Government propose to give top priority to this road in the current financial year and see that the road is completed ?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS replied :

42. (a)—On 27th November 1946.

(b)—Due to curtailment of Public Works Reconstruction grant in October 1949 by the Government of India, work on the road had to be kept in abeyance.

(c)—This may be so.

(d)—Work for completion of the incomplete items of work has already commenced in February 1951. Every effort will be made to complete the work during the current financial year.

Number of Agricultural Farms in the State

Srijut BELIRAM DAS asked :

43. Will Government be pleased to state—

(a) How many Agricultural Farms are there in the State of Assam owned by the State ?

(b) What is the annual establishment cost of these Farms ?

(c) What quantity of seeds of various kinds are produced by these farms annually and what are their prices ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

43. (a)—There are eight agricultural farms under the Agriculture Department dealing with agricultural crops of which five have been recently started.

(b)—The amount of establishment cost of these farms is Rs.53,424.

(c)—During 1950-51 the main types of seeds raised were 2,049 Maunds of Ahu, 3,296 Maunds of Sali and 2,160 Maunds of Pulses in addition to small quantities of other crops.

(As the new farms get properly established and all their cultivated areas get reclaimed and come under crops the total quantity of seeds produced is likely to increase.)

The price of farm paddy seeds were last year fixed at a premium of Rs.2 above the control price in force—while pulse seeds were fixed on the basis of the prevailing market price at that time.

Agriculture and Livestock Departments

Srijut BELIRAM DAS asked :

44. Will Government be pleased to state—

(a) What amount of money is being spent by the State every year for the Agriculture and Livestock Departments ?

(b) What amount of such money is spent for the maintenance of the Establishment of these Departments ?

(c) What amount of such money is spent for the actual benefit of the real Agriculture ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

					Rs.
44. (a)—1948-49	...	...	...	...	48,07,474
1949-50	...	...	...	...	38,58,160
*1950-51	...	...	...	...	48,84,162
(b)—1948-49	...	...	...	...	16,89,954
1949-50	...	...	...	...	14,16,998
*1950-51	...	...	...	...	18,74,562

(c)—The entire amount shown in (a) above was spent for the benefit of Agriculturists.

Establishment of Secondary Education Board

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR asked :

45. Will Government be pleased to refer to their reply given to Unstarred Question No.41 asked by the Questioner at page 265 of the Assembly debate on the 16th March, 1951 and state—

(a) Whether Government have appointed the Special Officer to work out the preliminary details relating to setting up of the proposed Secondary Education Board ?

(b) If so; who is that Special Officer and what progress, if any, has he been able to make in furtherance of the proposal ?

(c) If not, when do Government propose to appoint the officer ?

46. (a) Having regard to the urgency of establishing the Board for giving a new shape to the present system of education which is doing much wrong to our youths, do Government propose to establish a Secondary Education Board as suggested by the Assam Educational Conference about a year ago ?

(b) Are Government aware that several States of the Indian Union including West Bengal have far advanced in establishing Secondary Education Board ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

45. (a)—No.

(b)—Does not arise.

(c)—The question of appointment of the Special Officer is under the consideration of Government.

46. (a)—Yes.

(b)—Except West Bengal Government have no information about other States.

Damages to Food Crops by Monkeys

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR asked—

47. Are Government aware—

(a) That monkeys are causing immense damages to food-crops in many villages in the State, such as Sualkuchi, Hajo, Dadhi, etc., in Kamrup district and many villages in the Nowgong and other districts ?

- (b) That the monkeys have become a terrible menace to fruits, vegetables and other food-crops in the State ?
- (c) That the depredations caused by the monkeys cannot be successfully checked by the villagers unless they are helped by the Government ?
- (d) That the West Bengal Government have declared rewards for killing monkeys and have also engaged paid hunters to kill monkeys for the protection of food-crops in the State ?
- (e) That the Orissa Government also are spending huge amount of money in killing monkeys for the protection of food-crops ?
48. (a) In these days of food scarcity do Government propose to take similar measures for the protection of food-crops from the depredations caused by monkeys ?
- (b) If so, what measure do Government propose to take ?
- (c) If not, why not ?
- (d) Will Government be pleased to state whether a part of the Fund received from the Central Government for the Grow-More-Food Campaign can be used for financing a scheme for combating the monkey menace in the State ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

47. (a)—Reports of damage by monkeys to food-crops have been received from Kamrup District more particularly.

(b)—It may be, where they occur in large numbers.

(c)—Depredation of monkeys can be considerably checked by organising crop protection parties by villagers. Government assistance will be given as far as practicable.

(d)—Yes.

(e)—Yes.

48. (a)—Yes.

(b), (c) & (d)—A Scheme for protection of crops from wild animals has just been sanctioned by Government, and an officer is being appointed to organise crop protection societies for destroying monkeys and wild elephants who damage crops. The scheme will be implemented as soon as it is approved by the Assembly to whom a Supplementary Demand has been presented.

Publication of full and true picture of the last great Earthquake

Srijut BHADRA KANTA GOGOI asked : 16

49. Do Government propose to arrange to publish a full and true picture of the last great earthquake for the benefit of the State and the country as a whole ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

49.—Yes.

Maulavi ABDUL HALIM : As regards Question No.49, Sir, may I know from the Hon'ble Minister-in-charge when the Government propose to publish a full and true picture of the last great earthquake ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS : It is under preparation now.

Manager, Umatara Tea Estate**Srijut BHADRA KANTA GOGOI** asked :¹²⁴

50. Will Government be pleased to refer to the reply given to Unstarred Question Nos. 197 and 198 asked by the Questioner during the March Session of the Assembly, 1951 (*vide* Assembly Debates of 30th March, 1951) at pages 794-795 on the subject Manager, Umatara Tea Estate and state what reports have been received by the Government from district officer ?

“197. Are Government aware—

(a) That the Manager, Umatara Tea Estate of Dibrugarh subdivision has cultivated tea in a Government Reserve plot of land measuring 45.36 acres without giving any notice to Government ?

(b) If so, since when he has been occupying this plot of land ?

(c) Will Government be pleased to state what amount has been received by Government from the Manager, Umatara Tea Estate as royalty for cutting the valuable trees on the Government Reserve plot occupied by him ?

(d) What amount has been realised by Government as revenue from the said Manager since he has been occupying this plot of land ?

(e) If not, do Government propose to take necessary steps to this effect ?

198. Are Government aware :

(a) That the Manager, Umatara Tea Estate does not allow people of several villages of Tingkhong and Jaipur Mauzas to go through his garden road ?

(b) If so, do Government propose to direct the Manager, Umatara Tea Estate to uproot the tea planted by him in the reserve land ?”

Srijut HARESWAR DAS (Deputy Minister) replied :

50.—The report has since been received from the local officer and the information is given below with regard to the questions Nos. 197-198 asked by the hon. Member in the last Budget Session of the Assembly.

“197. (a)—The Umatara Tea Estate has cultivated tea in a plot of reserved land measuring 38B—2K—2L on payment of T. B. Revenue and not 45.36 acres.

(b)—The land is in occupation of the company since 1934.

(c)—As the land was occupied in 1934 the papers about realisation of timber valuation are not readily available. A search is being made by the local officer with a view to tracing out the papers.

(d)—T. B. Revenue has been realised at the rate of 14 annas per bigha since the year of occupation.

(e)—Does not arise.

198. (a)—Yes

(b)—The Deputy Commissioner directed an enquiry to be made by the Senior Extra Assistant Commissioner and the Sub-Deputy Collector, Nahorkatiya jointly in presence of the hon. Member. It is reported that the enquiry has been completed but the report has not yet been submitted to Government for which the Deputy Commissioner has been reminded.”

Exemption of the Theatrical performances of non-professional nature, from payment of Amusement Tax

Srijut BELIRAM DAS asked :

51. Will Government be pleased to state—

(a) Whether they have made any provision to exempt the theatrical performances of non-professional nature, from payment of Amusement Tax ?

(b) Whether they are aware that other States have already made such provisions ?

(c) Whether Government propose to consider the case sympathetically ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA replied :

51. (a)—If the performances are held under the conditions prescribed under sub-section (1) of section 8 of the Amusement and Betting Tax Act, 1939, exemptions are granted.

(b)—No.

(c)—Provision exists in sub section (2) of Section 8 of the said Act for dealing with individual deserving cases sympathetically.

Import License to Arms and Ammunition dealers in the State

Srijut BELIRAM DAS asked :

52. Will Government be pleased to state—

(a) If any import license in connection with arms and ammunition has been given to any dealer in the State of Assam ?

(b) If not, will Government be pleased to take steps forthwith so that dealers in Assam are granted direct import license to import arms and ammunition to the State of Assam like bi-cycle and other commodities ?

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI replied :

52. (a)—Issue of licenses for the import of arms and ammunition is done by the Government of India.

(b)—Authorised arms and ammunition dealers in Assam who are interested in direct import of arms and ammunition may apply to the Government of India who will consider their applications on merits. In case authorised dealers desire to get the recommendation of the State Government on such applications, they may file such applications through the State Government who after making necessary enquiries may recommend the applications of such dealers, if found deserving.

Sale and administration of certain drugs by laymen

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR asked :

53. (a) Are Government aware that drugs like Paludrine, Mepacrine, Atabrine, Sulphaguanidine, Sulphadiazine and similar drugs which cannot be used without physician's prescription are being freely sold and administered in the rural areas of the State by laymen causing harm to innumerable patients by misuse or wrong administration of these drugs ?

(b) Are Government aware that sale of such drugs without doctor's prescription is prohibited by law in several States of India ?

(c) Having regard to the serious detriment that is being caused by indiscriminate sale of these drugs by laymen, do Government propose to take suitable measures prohibiting sale of such drugs without physicians prescription ?

(d) If so, what steps ?

(e) If not, why not ?

The Hon'ble Rev. J. J. M. NICHOLS-ROY replied :

53. (a)—Government are not aware of any such position. The position in respect of sale of these drugs is that nobody can sell these drugs without obtaining a license for the purpose from the Deputy Commissioner of the District concerned.

According to Assam Drugs Rules 1945 Paludrine, Mapacrine and Atabrine can be sold by a license dealer without any prescription from registered Medical Practitioner.

Sulphaguainidine, Sulphadiazine and such other drugs which fall under Sulpha Groups cannot, however, be sold without any prescription from a registered Medical Practitioner.

(b)—The position has been explained in reply to question 53 (a) above.

(c)—Penalties for sale, etc., of drugs in contravention of the provision of the Drugs Act, 1940 are already provided in Section 27 of Drugs Act, 1940.

(d)—As explained in reply to question 53 (c).

(e)—Does not arise.

Scheme for preparing vaccines and sera for fighting poultry diseases

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR asked : 67

54. Will Government be pleased to refer to their reply given to Unstarred Question No. 157 asked by the Questioner at page 753 of the Assembly Debate of 29th March, 1951 and state :—

(a) Whether the Director of Veterinary Department has prepared the "modest scheme" for preparing vaccines and sera for fighting diseases of poultry as proposed ?

(b) If so, will Government be pleased to state in brief the substance of the scheme submitted ?

(c) When Government propose to give effect to it ?

(d) If the reply to question (a) above is in the negative, why the scheme has not yet been prepared ?

55. (a) Having regard to the urgency of taking effective steps for combating poultry diseases, do Government propose to get the scheme prepared and to give effect to it as early as possible ?

(b) If not, why not ?

The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR replied :

54. (a) & (b)—The Director of Veterinary Department subsequently informed Government that it was not possible to prepare any modest scheme for manufacturing vaccines and sera for fighting poultry diseases as this requires some well-equipped buildings and costly appliances. He has submitted a scheme for the purpose with a total non-recurring expenditure of Rs. 1,05,000 and annual recurring expenditure of approximately Rs. 27,000.

- (c) —The Scheme is still under examination of Government.
 (d) —Does not arise.
 55. (a) —The hon. Member is referred to reply given in 54 (c) above.
 (b) —Does not arise.

**Illegal extra weight taken by merchants against the
 Standard Weight of 80 tolas**

Maulavi AFAZUDDIN AHMED asked :

56. (a) Are Government aware or have received complaints to the effect that the merchants have been taking extra weights from 4 to 8 tolas per seer against the standard weight of 80 tolas per seer in respect of jute, mustard seeds, etc., from the growers in spite of their protests and thereby making them suffer huge losses ?

(b) Is it a fact that the growers have been agitating for sometimes past against the said illegal extra weight and urging Government to protect them from their losses ?

(c) Will Government be pleased to state as to what steps they have taken to remove the said grievances of the growers ?

The Hon'ble Maulvi ABDUL MATLIB MAZUMDAR replied:

56. (a) —Government have received such complaints.
 (b) —Yes.
 (c) —Legislation is being taken in this Session to try and remove the said grievances.

**Establishment of a Centre for examination of I. A. S., I. P. S. in
 Assam**

Maulavi ABDUL HALIM asked :

57. Will Government be pleased to state—
 (a) Whether any steps have been taken by the Assam Government to establish a centre for examination of I. A. S. and I. P. S. in this State ?
 (b) If so, what is that ?
 (c) If not, why not ?
 (d) Do Government propose to move the Union Government to establish a centre for the purpose in Assam from this year so that poor students of Assam can avail of the opportunity to appear in the said competitive examinations ?

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI replied :

57. (a) & (b) —In May 1950, the State Government moved the Government of India for the opening of a centre in Assam for the Indian Administrative, etc., Services Examination. The Government of India replied that this was a matter entirely for the Union Public Service Commission to decide and that the decision of the Commission would primarily depend on whether or not the number of candidates from Assam appearing for the examination is high enough to justify the opening of a separate centre for the Combined Competitive Examination in Assam.

(c) —Does not arise.

(d)—The attention of the hon. Member is invited to the answer to parts (a) and (b) of the question. This matter is entirely for the Union Public Service Commission to decide and they have agreed to consider this on its merits when the number of candidates from Assam appearing for examination is high enough to justify the opening of a separate centre in Shillong.

Settlement of tea garden lands

Srijut NILMANI PHOOKAN asked :

58. (a) Do Government propose to direct the Tea garden authorities to raise crops in tea lands lying fallow, but fit for cultivation and settle the unwanted lands by their labour with landless people of the neighbourhood ?

(b) Do Government propose to settle the tea garden lands of 64 thousand bighas in Titabar Circle surveyed by the Sub-Deputy Collector on the above mentioned principles and take similar steps in other Circles of tea districts ?

Srijut HARESWAR DAS (Deputy Minister) replied :

58. (a) & (b)—Government have already instructed the local officers to requisition surplus waste lands of tea grants within their jurisdiction and allot the same to deserving landless and flood-affected people.

Srijut NILMANI PHOOKAN: With regard to Question No.58, Sir, my first question was "Do Government propose to direct the Tea garden authorities to raise crops in tea lands lying fallow, but fit for cultivation and settle the unwanted lands by their labour with landless people of the neighbourhood" and the second Question was "Do Government propose to settle the tea garden lands of 64 thousand bighas in Titabar Circle surveyed by the Sub-Deputy Collector on the above mentioned principles and take similar steps in other Circles of tea districts", but I do not think the reply given is clear.

The Hon'ble the SPEAKER: There are two Questions here, and to which Question the hon. Member thinks that the reply is not correct ?

Srijut NILMANI PHOOKAN: Specially in regard to Question (b) the reply is not clear.

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: Sir, the reply is very clear. If the tea garden authorities themselves take up cultivation of waste lands in their areas than such lands do not become surplus lands. Only surplus lands are being taken up for the purpose of cultivation by the Government and as a matter of fact we are doing at present. The surplus lands belonging to the tea garden authorities and are not cultivated by any people are requisitioned and settled with the indigenous landless people. For the information of the hon. Members I can further say that in the Mangaldai and Tezpur subdivisions a big area of tea garden lands have been taken up by the Tea Companies for raising crops.

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS: In this connection, Sir, I may bring to the notice of the hon. Members of this House that our Agriculture Department have appointed a Special Officer to encourage the tea garden authori-

ties to take up cultivation of paddy or other food crops in their waste lands. Thus Government have already taken steps to encourage the tea garden authorities to take up cultivation of food crops in their surplus lands through a Special Officer.

Prof. P. M. SARWAN: Have not Government prevented tea garden labourers from cultivating the requisitioned land and also prevented local raiyats from cultivating this land?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: This question does not arise Sir, but for the information of the hon. Members I may say that we had never prevented *bona fide* cultivators but if they are encroachers, of course Government will have to enforce the law.

Srijut NILMANI PHOOKAN: Then Sir, as regards (b). May I know from the Hon'ble Minister whether this 64 thousand bighas of land in the Titabar Circle surveyed by the Sub-Deputy Collector are going to be acquired this year for the benefit of the raiyats?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: We have already directed the local authorities, District Officers and Subdivisional Officers to requisition as much surplus land as it available throughout the district, for indigenous landless cultivators including *ex-tea* garden labourers.

Srijut NILMANI PHOOKAN: I want to say that this scheme was held in abeyance at the instance of the tea garden authorities last year.

The Hon'ble the SPEAKER: The hon. Member is arguing.

Srijut NILMANI PHOOKAN: Yes 64 thousand bighas were recommended but only sixteen thousand bighas were taken last year. I want to know whether the rest will be taken this year?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: As much land as is available will be requisitioned. Of course requisitioning may take some time.

Remarks made by certain hon. Member against the decision of the Chair

Srijut SARAT CHANDRA SINHA: On a point of order, Sir, I would like to draw your attention to the remarks made by Dr. E. H. Chaudhury just after the statement made by Maulavi Saiyid Muhammad Saadulla that the decision of the Chair is partial. Yesterday I wanted to raise this question but before I could do this Dr. E. H. Choudhury dramatically left the House.

The Hon'ble the SPEAKER: This will be put up in the Privileges Committee.

Dr. E. H. CHAUDHURY: Yesterday after Saiyid Muhammad Saadulla's speech was over I rose on a point of personal explanation and requested your permission to make a statement. I requested you, Sir, as the custodian of the rights and privileges of this House. But you over-ruled that where upon in the heat of the moment I remarked that your ruling was partial and left this Chamber. But your impartiality is looked to by all Members of the House. So if I said that in the heat of the moment I am sorry for that. (Voices—That's alright).

The Hon'ble the SPEAKER: When Dr. Chaudhury said that Saiyid Muhammad Saadulla was the so-called leader of the Opposition that set me thinking whether Saiyid Muhammad Saadulla was not actually the leader of the Opposition.

Dr. E. H. CHAUDHURY: I just rise on a personal explanation on account of some mis-statements about me.

The Hon'ble the SPEAKER: He gave a personal explanation and there should be no debate.

Dr. E. H. CHAUDHURY: He made some charges against me.

The Hon'ble the SPEAKER: From his statement I did gather that he actually ceased to be the leader of the Opposition.

Prof. P. M. SARWAN: On point of information Sir, may I know whether our representation has been accepted?

The Hon'ble the SPEAKER: Saiyid Muhammad Saadulla has ceased to be the leader of the Opposition and I will certainly act accordingly. I am satisfied with the explanation of Dr. E. H. Chaudhury.

Dr. E. H. CHAUDHURY: I want a clarification. Day before yesterday a representation was made by our Secretary drawing your attention to the re-constitution of the party in the Opposition. That was a formal letter. You were requested to read out the letter for the information of the House.

The Hon'ble the SPEAKER: Yes.

The Assam Appropriation (No.3) Bill, 1951

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: I beg Sir, to introduce the Assam Appropriation (No.3) Bill, 1951; and to move that the Bill be taken into consideration.

In this connection I should like to make a very brief statement about the financial position of the State. Last time the Budget, that was introduced by me before this hon. House, disclosed a deficit. Even with this deficit Budget I am coming forward with a demand by way of supplementary grant for an amount to the tune of one crore forty-one lakhs. When the Budget is a deficit one and we come with a supplementary demand of over a crore and forty-one lakhs it will certainly cause some amount of apprehension and uneasiness in the minds of the hon. Members and my hon. Friend, Mr. Hardman quite pertinently wanted to know about the financial position of the State. Naturally they must feel uneasy at this financial picture of the State. I should say that the financial position though gloomy, one is not so hopeless and desperate as will be apparent from certain figures that I should like to present before this House. It is with this end in view that I should like to place before the House the following figures. Last time while introducing the Budget it was anticipated that the opening balance on 1st April 1951 would be 2 crores 28 lacs 54 thousand with a deficit of 8 lacs in the Budget. But as a matter of fact the opening balance is going up and instead of 2 crores 28 lacs 54 thousand it will come up to 3 crores 6 lacs 54 thousand. This shows a definite improvement, Sir, because instead of a deficit we had a surplus of 70 lacs in last Budget.

Mr. J. S. HARDMAN: Would the Hon'ble Minister read again the figures of the revised balance as we could not properly catch it, Sir?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: The revised opening balance is 3 crores 6 lacs 54 thousand.

Now, the Supplementary Demand taken under Capital Account at present in this Session is Rs.67,71,798 and under Revenue Account the Supplementary Demand put before the House and which the House has been pleased to pass yesterday is Rs.73,99,492. The total Supplementary Demand that was passed by this House yesterday comes to Rs.1,41,71,290. In the last Budget the expenditure budgeted under Capital Account was Rs.14,57,82,000 and expenditure now budgeted by way of Supplementary Demand under Capital Account is Rs.67,72,000. Similarly expenditure budgeted under Revenue Account in the last Budget was Rs.10,62,40,000 and expenditure now budgeted by way of Supplementary Demand is Rs.73,99,000. The total expenditure under Capital Account comes to Rs.15,25,54,000 and under Revenue Account it comes to Rs.11,36,39,000.

Receipt budgeted under Capital Account in the last Budget was Rs.14,52,64,000 and to this we are expecting extra receipt from the Government of India of Rs.50,52,000 and extra receipt from State Account is Rs.1,50,000. Again, the receipt budgeted under Revenue Account in the last Budget was Rs.9,62,42,000; extra receipt under Revenue Account now budgeted is Rs.13,65,500 and extra receipt from State Account on Revenue Account is Rs.3,00,000. Therefore the total receipt under Capital Account comes to Rs.15,04,66,000 and under Revenue Account Rs.10,26,55,000. Total expenditure under Capital Account Rs.15,25,54,000. Therefore, the total deficit under Capital Account comes to Rs.20,88,000 and under Revenue Account the expenditure is Rs.11,60,39,000; receipts Rs.10,26,55,000. Therefore the deficit under Revenue Account comes to Rs.1,90,84,000. Taking the two together, that is, the Capital deficit and Revenue deficit, the total comes to Rs.1,30,72,000. Therefore the total overdrawal from revised opening balance which comes to Rs.3,60,54,000 is Rs.1,30,72,000. The closing balance, therefore, on 31st March 1952 will be Rs.1,75,82,000.

While presenting the Budget the closing balance was estimated at Rs.1,25,52,000. Hence when the closing balance now comes to Rs.1,75,82,000 there is a distinct improvement of the position as will be seen by the hon. Members of the House. Now in our Budget there is a provision of Rs.1,94,00,000 both under Capital and Revenue Account for Development Schemes. These schemes are included in the Planning Commission Schemes. The Commission has asked us to prepare for implementation of these schemes. Under these schemes the expenditure in 1951-52 is to be Rs.1,60,00,000 at the proportion suggested by the Commission to the Finance Ministry—and we are asked to proceed on that basis—the Government of India should pay 91½ per cent. of the expenditure. Hence if we spend Rs.1,60,00,000 the Government of India should pay Rs.1,46,00,000. If that happens our revenue deficit of Rs.1,09,84,000 should turn into surplus of Rs.36,16,000 and our closing balance will be Rs.2,11,98,000.

Thus the hon. Members of the House will see that the financial picture of the State though a gloomy one, is not helpless and with these few observations I would ask the hon. Members of the House to take the Assam Appropriation (No.3) Bill, 1951, into consideration.

The Hon'ble the SPEAKER: The Motion moved is that the Assam Appropriation (No. 3) Bill, 1951, be taken into consideration.

If no other hon. Member is taking part, I will put the question.

(The Motion was put as a question before the House and adopted).

The Hon'ble the SPEAKER: The Second and Third Readings of the Bill will be taken up on the 4th September 1951. Any hon. Member willing to give notice of amendments may do so, so that the notice may reach the Assembly Secretariat before 2 P. M. to-day.

Government Resolution regarding permanent retention of the 25 temporary posts of Sub-Inspector of Police for Unarmed Branch

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following Resolution:—

“On account of deputations, general increase in the Police Force necessary to cope with increased crime and border problems, etc., there are at present 89 temporary posts of Sub-Inspectors of Police sanctioned from year to year. These posts are being held entirely by promoted Assistant Sub-Inspectors of Police as direct recruits cannot be entertained on temporary basis. This temporary promotion ultimately means a shortage in the Police personnel as a whole either in the rank of Assistant Sub-Inspector, Head Constable or Constable. On the other hand, if these posts are made permanent, under the rules at least 50 per cent. direct recruits can be entertained against them, restoring an equivalent number of men to their substantive ranks and strengthening thereby these lower ranks. In the interest of better administration of the Police Force it is considered essential that at least 25 of these temporary posts should be made permanent without delay. Normally a schedule is necessary for such provision but as such provision cannot be made earlier than in the next year's budget it has been decided to seek through this resolution the approval of the House to the permanent retention of 25 temporary posts of Sub-Inspectors of Police for Unarmed Branch so that the proposal may be given effect to as soon as it is approved. As there is provision for these temporary posts in the budget for the current year no extra expenditure is involved, but this implies additional recurring expenditure. I, therefore, commend the proposal for the acceptance of the House”.

In moving this Resolution I want to draw the attention of the House to another factor, and that is that all the appointments in the rank of the Assistant Sub-Inspectors are filled up by promotion from the rank of the Constables. Generally educated people, who are graduates or have passed the Intermediate Examination, do not like to join the rank of Constables with a view to be promoted to the rank of the Assistant Sub-Inspectors. If there are permanent vacancies in the rank of the Sub-Inspectors 50 per cent. of these can be filled up by means of direct recruitment and in that case we can get educated and efficient men who would increase the efficiency of the cadre. In view of these difficulties, and also in view of the difficulties Government have been confronted for preservation of law and order and the border problems that have arisen recently due to the new circumstances which are known to all the Members of the House, it is essential that at least 25 of these temporary posts, which are continuing for a long time, should be made permanent so that we can make direct recruitment. The promoted Assistant Sub-Inspectors can then revert to their substantive rank and thereby strengthen the ranks of the Assistant Sub-Inspectors as well as Constables. I therefore hope that the hon. Members of the House will accept my Resolution.

The Hon'ble the SPEAKER: The Resolution moved is:

“On account of deputations, general increase in the Police Force necessary to cope with increased crime and border problems, etc., there are at present 89 temporary posts of Sub-Inspectors of Police sanctioned from year to year. These posts are being held entirely by promoted Assistant Sub-Inspectors of Police as direct recruits cannot be entertained on temporary basis. This temporary pro-

motion ultimately means a shortage in the Police personnel as a whole either in the rank of Assistant Sub-Inspector, Head Constable or Constable. On the other hand, if these posts are made permanent, under the rules at least 50 per cent. direct recruits can be entertained against them, restoring an equivalent number of men to their substantive ranks and strengthening thereby these lower ranks. In the interest of better administration of the Police Force it is considered essential that at least 25 of these temporary posts should be made permanent without delay. Normally a schedule is necessary for such provision but as such provision cannot be made earlier than in the next year's budget it has been decided to seek through this resolution the approval of the House to the permanent retention of 25 temporary posts of Sub-Inspectors of Police for Unarmed Branch so that the proposal may be given effect to as soon as it is approved. As there is provision for these temporary posts in the budget for the current year no extra expenditure is involved but this implies additional recurring expenditure. I, therefore, commend the proposal for the acceptance of the House."

Prof. P. M. SARWAN: Sir, every civilized Government at present throughout the world needs a Police Force. The Police are necessary for upholding of law and order; the Police form the most important part in the life of civilized people. The Police can do great good to the country, they can also do immense mischief. It may either mean that the country will develop and make progress in a democratic manner or if the Police Department is not efficiently administered for the welfare of the common people and for the upholding of law and order from every point of view there is the greatest danger that deterioration in all departments will be occasioned and then gradually the country will head towards a revolution which may be very bloody. It is therefore very important, particularly in India, to deal with the Police carefully. Though we want to assist the Government in every way and to allow them spend as much money as is necessary to build up an efficient Police Force, we would also point out to the Government the fact that they should always be on guard lest this Police Force which is serving the Government to-day might be acting against the stated and unstated policies of a democratic Government. We will not be able to oppose this Resolution, or any resolution, in view of the steam-roller majority of the Government, but we shall be failing in our duty to the people, whom this House represents, if we do not point out to the Government the dangers that are ahead of us in the State of Assam. We would support the Government to prevent the commission of crimes, but merely increasing the Police force and merely spending more money on the Police will not help. We know the difficulties of the Government in having efficient Government Departments. This difficulty is in regard to administration of the Police Department also. But we hope that peace loving people and all people desirous of preserving law and order would assist the Government. We would not oppose the Resolution of the Government but we cannot do otherwise than point out to the Government the necessity of keeping an eye on the Police administration in the interest of the people.

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: Mr. Speaker, Sir, of course this Resolution has not been opposed by the learned Member of the Opposition, but he has made certain remarks which made me speak a few words. The hon. Member has just stated that it is not considered necessary to move any resolution in view of the large majority of the Party, which is like a steam-roller, getting any resolution passed in this House. Every resolution from Government is backed by reasons, and as such it cannot be said that in view of the large majority of the Party alone anything is passed in this House. Secondly he has said something against the Police. The learned Friend should not forget the services that has been rendered by the Police, the Assam Rifles and Military in

rescuing people by running risk to their lives. If we go on abusing people only as has been done by my hon. Friend, and do not appreciate the good work done by the Police, we will never be able to raise their efficiency and increase their value for service to the country. I for myself as well as the people admired the services of the Police in serving the people. The whole mental outlook of these Police has changed to a great extent after the attainment of Independence, and there has been efforts on the part of the Government also to train up the Police Force as to how to behave with the people, and what should be the objective. The objective has been kept in view in giving training to the Police force in the Training College newly started. It may be known to the hon. Members that Police Officers and men from the grade of Deputy Superintendent of Police, Sub-Inspector of Police, directly recruited, and all the constables are given training in the training School. If any hon. Friend likes to visit that Institute, they will find that good and efficient officers are being trained in the art of serving the People. There was an insinuation from my hon. Friend from the Opposition side that some of these people are corrupt and that their behaviour with the public are not quite good. Sir, these allegations are vague and sometimes these allegations are brought which are based on rumour without substantiating and verifying the facts. I give only one instance. The hon. gentleman who made his statement in connection with this resolution brought an allegation of corruption against certain Officers, but he utterly failed to prove the allegation against the officers while enquiry was held. We do not say that all these Police Officers are angels. There may be black sheep among them. Whenever any specific allegation is brought, Government direct an enquiry into the matter. In case the officers is found guilty, appropriate punishment is awarded and he is discharged from Police force. But, Sir, there is no reason why we should always use disparaging words instead of encouraging those who are good officers especially in these days of difficulties. We should try to raise the standard of morale of the Police and protect them from unnecessary and irresponsible criticism from irresponsible quarters. Our ideal, the ideal of the Congress, is service of the people and it is the earnest desire of the Government that the soldiers as well as the Police Force should be imbued with that ideal—the ideal of service of the people. At the same time, it should be our endeavour to protect the honest Police officers as well as all the Government Servants from unnecessary harassment caused by baseless allegations. The Army and Police have demonstrated by their service how they are sincere in their desire to serve the people in hour of need. We all know their splendid service rendered to the people affected by the earthquake and flood. Several persons of the Military and Police Force were about to be drowned in their mission of mercy—in their attempt to give and distribute relief to the distressed people in those areas. These are instances for what we can be proud of our Police force and Military. But we should see that honest and conscientious officers are not unnecessarily harassed by people who are anti-social elements in the country.

The hon. Members would agree that we cannot expect good work from temporary persons. So in the interest of the country these posts should be made permanent. But it will be seen I have not come forward with the proposal of making all the posts permanent, but only I have made a proposal of making 25 posts permanent for the present, because we have set up a Police Re-organisation Committee to go into the question of re-organising the whole Police Force of the State, and after the report of the Committee this Government will examine the matter still further. On the basis of the recommendation of the Committee, we shall see how many posts are required in each grade of the Police Force in order to maintain law and order of the country and also in case of emergency. With these words, Sir, I resume my seat. I hope the hon. Member will accept the Resolution.

Prof. P. M. SARWAN: On a point of personal explanation, Sir, I never used the word 'corruption' nor was there any insinuation by me. The Hon'ble Chief Minister said that I utterly failed to prove the allegation. This is not correct. When the.....

The Hon'ble the SPEAKER: Order, order. There is no question of personal explanation.

Srijut HALADHAR BHUYAN: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যেতিয়া আমার দেশত
.....(Interruption.)

The Hon'ble Srijut MAHENDRA MOHAN CHAUDHURY: অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্রী মহোদয়ে উত্তর দিয়ার পিচত তেখেতে আকৌ সেই প্ৰস্তাবৰ আলোচনা কৰিব পাৰেনেকি ?

The Hon'ble the SPEAKER: তৰ্কৰ সময়তহে আপুনি প্ৰস্তাবৰ বিষয়ে কৰ লাগিছিল। মন্ত্রীয়ে উত্তৰ দিয়ার পিচত সেই বিষয়ে আপুনি আৰু একো কব নোৱাৰে। আগতে মই সদনৰ সদস্য সকলোকে সুধিছিলো যে সেই বিষয়ে কাৰবাৰ কিবা কবলগা আছেনেকি ? তেতিয়া আপুনি নকলে কিয় ?

Srijut HALADHAR BHUYAN: চাৰোৱান চাহাবে কোৱাৰ পিচত মোক সময় দিয়া হোৱা নাই। মাননীয় মেম্বৰ জনে কোৱাৰ পাচতে মাননীয় মন্ত্রী মহোদয় হঠাতে উঠি বক্তব্য আৰম্ভ কৰে গতিকে মোৰ কবলৈ অৱসৰ নাছিল। গতিকে মোক কবলৈ দিবলৈ মই অনুৰোধ কৰোঁ।

The Hon'ble the SPEAKER: এতিয়া চাৰোৱান চাহাবে মাত্ৰ তেখেতৰ এটি ব্যক্তিগত Explanation হৈ দিছে। তাৰ পিচত আপুনি তো মাতিব নোৱাৰে। আপুনি বহক।

(The hon. Member resumed his seat).

The Hon'ble the SPEAKER: The question is :
"On account of deputations general increase in the Police Force necessary to cope with increased crime and border problems etc., there are at present 89 temporary posts of Sub-Inspectors of Police sanctioned from year to year. These posts are being held entirely by promoted Assistant Sub-Inspectors of Police as direct recruits cannot be entertained on temporary basis. This temporary promotion ultimately means a shortage in the Police personnel as a whole either in the rank of Assistant Sub-Inspector, Head Constable or Constable. On the other hand, if these posts are made permanent, under the rules at least 50 per cent. direct recruits can be entertained against them, restoring an equivalent number of men to their substantive ranks and strengthening thereby these lower ranks. In the interest of better administration of the Police Force it is considered essential that at least 25 of these temporary posts should be made permanent without delay. Normally a schedule is necessary for such provision but as such provision cannot be made earlier than in the next year's budget it has been decided to seek through this resolution the approval of the House to the permanent retention of 25 temporary posts of Sub-Inspectors of Police for Unarmed Branch so that the proposal may be given effect to as soon as it is approved. As there is provision for these temporary posts in the budget for the current year no extra expenditure is involved but this implies additional recurring expenditure. I, therefore, commend the proposal for the acceptance of the House."

The motion was adopted.

Recommendations of the Committee appointed by the Assam Legislative Assembly by its Resolution on the 26th March, 1951 for regulating the recruitment and conditions of service of persons appointed to the Secretariat of the Assam Legislative Assembly.

The Hon'ble the SPEAKER: There are two amendments standing in the name of some hon. Members. I now ask Srijut Purna Chandra Sarma to move Amendment No.1.

Srijut PURNA CHANDRA SARMA: Mr. Speaker Sir, I beg to move that at page 2 of the Recommendations under the heading—'Personal Assistant to the Hon'ble Speaker' the words beginning with 'or to give him Gazetted Status' and ending with 'arrangement may continue' be substituted by the following:—
"but he should be given Gazetted Status as was already given to the Personal Assistants to the Hon'ble Ministers."

It does not require Government to commit any financial obligation. Therefore the Personal Assistant or the stenographer of the Hon'ble Speaker, should to our mind be given the Gazetted status as in the cases of the Personal Assistants to the Hon'ble Ministers. I propose that he also should be given the same status and rank without any discrimination.

I hope the hon. House will have no objection to accept this Amendment.

The Hon'ble the SPEAKER: The Motion moved is:

"That at page 2 of the Recommendations under the heading—'Personal Assistant to the Hon'ble Speaker' the words beginning with 'or to give him Gazetted Status' and ending with 'arrangement may continue' be substituted by the following—

"but he should be given Gazetted Status as was already given to the Personal Assistants to the Hon'ble Ministers'."

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: Mr. Speaker Sir, while the Committee was discussing these matters, the question, viz., that the Personal Assistant to the Hon'ble the Speaker was not enjoying the Gazetted status etc. was not brought to the notice of the Committee. I have no objection to accept this amendment.

(The Motion was put as a question before the House and adopted).

The Hon'ble the SPEAKER: The Amendment No.2 to the Recommendations of the Committee appointed by the Assam Legislative Assembly stands in the name of as many as 5 hon. Members. Any one of them may please move it.

Srijut HALADHAR BHUYAN: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that at page 2 of the Recommendations under the heading—"Pay scale of the Reporters" the existing para shall be substituted by the following:—

"We recommend that the existing pay scales of the Assembly Reporters should be revised as Rs.200—400 per month. We also recommend that there should not be any discrimination in the matter of reporting allowance between the English Reporters and the Vernacular Reporters."

Sir, in support of the Motion, I beg to refer to the House the scale of pay of Reporters in the other States. They are:

1. U. P.		Rs.160—15—280—20—400.
2. Bombay	...	Rs.250—500.
3. Madhya Pradesh	...	Rs.250—15—400.
4. Orissa	...	Rs.175—350.
5. East Punjab	...	Rs.300—15—450.
6. West Bengal	...	Rs.160—410.

In support of this, the points to be considered are these. They are:

1. These Reporters have no prospect of further promotion nor have they status like the Personal Assistants to the Hon'ble Ministers, who are also reporters with Gazetted status, *plus* special pay, *plus* further promotion. There is ample scope of the Personal Assistants for further promotions to the status of Superintendent, Registrar, Assistant Secretary in the Assam Secretariat Service.

2. The Vernacular Reporters have to report in more than one language, i. e., both in Assamese and Bengali.

3. There is no scope for using Type-writer in Indian languages in high speed, the Vernacular Reporters are to undergo immense trouble in transcribing the speeches by hand.

4. As the importance of speaking in regional languages are getting prominence day by day, it is painful to note that these Vernacular Reporters are being neglected.

5. When there is no speech in vernacular, they are not entitled to their daily reporting allowance, whereas the English Reporters enjoy this always. As for example, when there was no speech in the last September Session of the Assembly, one of the Vernacular Reporters drew only Rs.6.

6. It may be said that the Vernacular Reporters have no work except the two Sessions of the Assembly, for which the reporters should not be held responsible. In this connection it may be suggested that their services may be utilised in a better way by appointing them as Personal Assistants to the Hon'ble Ministers, as the Vernacular Reporters are in no way less qualified than the English Reporters.

Sir, in this connection, I beg to say that, now a days, the political meetings are being held off and on in the plains districts. The services of these Vernacular Reporters can better be utilised in reporting the speeches of those meetings. With these words, Sir, I commend my Motion to the acceptance of the House.

The Hon'ble the SPEAKER: The Motion moved is:

"That at page 2 of the Recommendations under the heading—'Pay Scale of Reporters' the existing paragraph shall be substituted by the following:—

"We recommend that the existing pay scales of the Assembly Reporters should be revised as Rs.200—400 per month. We also recommend that there should not be any discrimination in the matter of reporting allowance between the English Reporters and the Vernacular Reporters."

Dr. E. H. CHAUDHURY: Mr. Speaker, Sir, at the very outset I beg to bring to the notice of the hon. Members of this House that it is a pity that the parting power did not see their way to associating one Member of the Opposition with the Committee connected with the Assembly Secretariat.

When the Members of this House were being elected to serve on that Committee, there was talk of bringing in the Leader of the Opposition who unfortunately at that time was in the hospital. This matter was brought, of course, verbally by me to the notice of the Hon'ble Finance Minister who was further told that in the event of his (Opposition Leader's) inability to serve on the Committee, some other Member of this side might be put on the Committee. This they have failed to do.

Nextly I beg to lend my whole hearted support to the Amendment just now moved by my hon. Friend, Mr. Haladhar Bhuyan of the Praja-Party.

Shrijut SARAT CHANDRA SINHA : Is the hon. Member in order ?

Dr. E. H. CHAUDHURY : Why all this interruption, Sir ? The hon. Member who has interrupted me does not appear to be familiar with Assembly rules. I was just referring to the amendment brought by my esteemed Friend of the Praja-Party. I fully agree with him that on account of the soaring prices of the daily necessities of life the pay scale should be revised as early as possible and an improved pay scale be granted to those officers mentioned by Mr. Bhuyan.

Thirdly there should not be any discrimination so far as the Vernacular Reporters are concerned. When no Reporting has been made by them because no speech has been made by hon. Members they are not given allowance whereas other reporters are given allowance whether there is reporting or not. This discrimination should be removed. To that extent I lend my support to the Amendment of my Friend Mr. Bhuyan. I hope that will be accepted by the hon. Members of the House.

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA : অধ্যক্ষ মহোদয়, সিদিনাও মই এই পুস্তকৰ সদনৰ আগত দাঙি ধৰোঁতে এজন সদস্যই এই কথা উপস্থিত কৰিছিল। সেই সময়তো মই এই বিষয়ে কেই আমাৰমান কথা কৈছিলো। আজি শ্রীযুত ভূঞা ডাঙৰীয়াই পুস্তকটো দাঙি ধৰি কৈছে যে Stenographer বিলাকৰ বেতনৰ নিৰ্বিশ্বাস টকাৰ পৰা চাৰিশ টকা হ'ব লাগে। এই কথা আমাৰ কমিটিত বিশেষ ভাবে আলোচনা হৈছিল। তেওঁবিলাকৰ বৰ্তমান Pay scale ১৫০ টকাৰ পৰা ৩৫০ টকা আৰু তেখেতে কৈছে যে এতিয়া ২০০ টকাৰ পৰা ৪০০ টকা কৰিব লাগে। তেওঁবিলাকৰ বৰ্তমান যিটো Pay scale দিয়া হৈছে, সেইটো আমাৰ Pay Commission এ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছিল। Pay Commission এ এওঁবিলাকৰ সকলো অৱস্থা বিবেচনা কৰিহে ১৫০ টকাৰ পৰা ৩৫০ টকালৈ নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছিল। সেই দৰে অন্যান্য কৰ্মচাৰী সকলৰ বেতনৰ হাৰো Pay Commission এ ধাৰ্য্য কৰি গৈছে। আৰু বৰ্তমান চৰকাৰেও Pay Commission ৰ নিৰ্বিশ্বাস মানি লৈ ঠিক সেইদৰে কাম কৰিছে। আজি সেই কাৰণে কোনো এটা বিভাগৰ কৰ্মচাৰীৰ বেতনৰ হাৰ বিতং কৈ বেলেগে বৰ্দ্ধিত কৰাটো কমিটিয়ে সমীচীন বুলি বিবেচনা নকৰিলে, যদি চৰকাৰী কৰ্মচাৰী সকলৰ আজি দুৰ্দ্ধিনৰ সময়ত খাবলৈ কষ্ট হৈছে তেনেহলে সেইটো কষ্ট সকলো কৰ্মচাৰীৰে হৈছে। গতিকে এটা বিভাগৰ কাৰণে বিবেচনা কৰিলে চৰকাৰে সকলোৰে কাৰণে বিবেচনা কৰিব লাগিব। Pay Commission এ বান্ধি দিয়া নিৰ্বিশ্বাসে যদি এটা বিভাগৰ কাৰণে পৰিবৰ্তন কৰি দিয়া যায়, তেন্তে এটা দৃষ্টান্ত দেখিলে সকলো খাপৰে কৰ্মচাৰী সকলে জাপে জাপে দৰখাস্ত দিব। বিবেচনা কৰিবলৈ হলে সকলোৰে নিমিত্তে কৰিব লাগিব; সুকীয়াটো এটা বিভাগৰ বিবেচনা কৰিলে নহ'ব। এইটো বিষয় আলোচনা কৰোঁতে কমিটিয়ে আৰু এটা কথা বিবেচনা কৰিছিল যে তেনেকুৱা qualification ৰ Secretariat অত যিবিলাক Stenographer আছে, তেওঁবিলাকৰ লগত ৰিজালৈ দেখিব যে একে pay scale কে দিয়া হৈছে। গতিকে এতিয়া Assembly Reporter ৰ বিষয়ে সুকীয়া কৈ বিবেচনা কৰিলে আৰু Secretariat Stenographer বিলাকৰ বিষয়ে নকৰিলে তেওঁলোকৰ প্ৰতি অন্যায় কৰা হয়। এতিয়া আপুনি আহিছে কেৱল Assembly Reporter ৰ

কাৰণেহে। আমি তেওঁলোকক Secretariat Stenographer ৰ পৰা discriminate কৰাটো ঠিক নহ'ব। আৰু চৰকাৰে parity ৰাখিহে pay scale কৰিছিল। উদাহৰণ স্বৰূপে ক'ব পাৰি যে হাই স্কুলৰ গ্ৰেজুৱেট শিক্ষক সকলক এশ টকাৰ পৰা আটাইশ টকা দিয়া হয়। কিন্তু Stenographer বিলাকৰ special technical qualification থকাৰ কাৰণেই ডেবশ টকা দিয়া হৈছে। ইয়াৰ পৰাই দেখিব যে সকলো বিভাগৰ চৰকাৰী কৰ্মচাৰীৰ দৰ্জাহাৰ এটা parity ৰাখি ক'ব হৈছিল। সেইবিলাক ভাবি চিন্তি pay Commission এ দৰ্জাহাৰ নিবিধ ৰাখি দি গৈছে; আৰু সেই বাবে আমাৰ কমিটিয়ে এতিয়া আকৌ সুকীয়াকৈ বিবেচনা নকৰে। বুলি ভাবিলে। সেই বুলি মই কোৱা নাই যে তেওঁবিলাকৰ এইটো কেতিয়াও পৰিবৰ্তন নহ'ব। অৱশ্যে তাক অকলে কৰিব নোৱাৰি, কাৰণ অকলে কৰিলে discrimination ৰ কথা আহিব।

শ্ৰীযুত ভূঞা ডাঙৰীয়াই উত্তৰ প্ৰদেশ, মধ্যপ্ৰদেশ আৰু বম্বেৰ কথা কৈছে। সেই বিলাক প্ৰদেশৰ আৰ্থিক অৱস্থা কেনেকুৱা তাকো লক্ষ্য কৰিব লাগে। অকল Prohibition তে বম্বে আৰু মাদ্ৰাজত কোটি কোটি টকা এৰি দিছে। আমিও সেই বিলাক প্ৰদেশৰ সমানে যাব পৰা হ'লে ব'ৰ সুন্দৰ হ'লহেঁতেন। কিন্তু আৰ্থিক অৱস্থাত আমি ব'ৰ পিচ পৰা। তথাপি এই stenographer সকলক যে relief দিবলৈ বিচৰা নাই এনে নহয়। শ্ৰীযুত ভূঞা ডাঙৰীয়াই কোৱা নাই আন আন প্ৰদেশৰ গভৰ্ণমেণ্টে তেওঁবিলাকৰ Reporter সকলক কিবা additional allowance দিছেনে নাই। কাৰণ আমাৰ গভৰ্ণমেণ্টে Reporter সকলক এটা daily allowance দিয়ে। অৱশ্যে English Reporter আৰু Vernacular Reporterৰ allowanceৰ এটা তাৰতম্য আছিল আৰু আমাৰ কমিটিয়ে সেইটো এতিয়া উঠাই দিছে। In the matter of payment of reporting allowance there should be no discrimination between the English Reporters and the Vernacular Reporters. English Reporter এ দিনে দহ টকাকৈ পায় যাৰ ১৮০ speed হয় আৰু Vernacular Reporterৰ যদি ১৫০ speed হয় তেনেহ'লে তেওঁলোকেও দহ টকাকৈ পাব। কিন্তু এতিয়া আমি figure আনি দেখিলো যে সৰ্টাকৈ Vernacularত ১৩০ speedৰ ওপৰলৈ সহজে যাব নোৱাৰে। পশ্চিম বঙ্গত ১৩০টা শব্দ record কৰাটোকেই তাত highest record বুলি জানিব পৰা গৈছে। আৰু এই কাৰণে আমাৰ Vernacular Reporterএ ১২০ speedৰ চাৰ্টিফিকেত দেখুৱালেই তেওঁবিলাকক English Reporterৰ সৈতে সমান reporting allowance দিয়া হ'ব; অৰ্থাৎ দহ টকাকৈ পাব। এইটো Vernacular Reporterৰ এটা additional advantage হৈছে। মই আগতেই কৈছো যে The financial picture of the province is really very gloomy and it is going from bad to worse.

আমাৰ ৰাজ্যত ভূমিকম্প, বানপানী আদি প্ৰাকৃতিক দুৰ্বোগৰ পৰা যেনে অৱস্থা হৈছে এনে অৱস্থাত আমি Pay scale revision কৰাটো সমীচীন বুলি নেভাবো। এই নিবিধটে ও এই সদনে বাচি দিয়া Pay Commissionএ ৰাখি দিছে। এইটো চলাৰ দুবছৰৰ পিচতে আকৌ revise কৰাটো যুক্তি সম্ভৱ নহ'ব। কাৰণ এটা Pay scale অন্ততঃ পাচ বছৰ নচলিলে financial implication ধৰা ব'ৰ টান হয়। বৰ্তমান scale টোৰ operation মাত্ৰ দুবছৰ হৈছে, কাজেই কিবা এটা কৰিবলৈ হ'লে অন্ততঃ পাচ বছৰ থকা ভাল। যদি দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থা ভাল হয়, আমি সদায় এই বিষয়ে এটা উপযুক্ত বিবেচনা কৰিবলৈ ৰাজী আছোঁ। It is not that the matter is closed for ever গতিকে এই বিলাক প্ৰস্তাৱ এতিয়া উত্থাপন নকৰাই ভাল। The whole question may be examined at proper time, if the financial position of the state improves.

ডাঃ ইমৰান হুচেইন চাহাবে কৈছে যে এই কমিটিত oppositionৰ মানুহ নাছিল। এই কমিটিটো ন জন সভাৰে কৰিছিল, যেনে:—

1. Hon'ble Minister in charge of Finance, (Chairman)
2. Mrs. Bonily Khongman, (Deputy Speaker)
3. Maulavi Syed Md. Saadulla, M.A., B.L., M.L.A.

4. Srijut Siddhinath Sarma, B.L., M.L.A.
5. Srijut Kamini Kumar Sen, B.L., M.L.A.
6. Mr. J. S. Hardman, M.L.A.
7. Srijut Hareswar Das, M.A., B.L., M.L.A.
8. Srijut Bijoy Chandra Bhagawati, M.L.A. and
9. Srijut Gauri Kanta Talukdar, B.L., M.L.A.

এই কেইজনকে লৈ এই সদনে কমিটিটো নিয়োগ কৰিছিল কিন্তু সৈয়দ চাদুল্লা ছাহাব অনুপস্থিত থকাত যোগ দান কৰিব নোৱাৰিলে। সেই সময়ত তেখেতে Opposition Leader আছিল। তেখেত কমিটিত থাকিলে তেখেতৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা বহুত সুযোগ পোৱা হ'ল হেঁতেন। কিন্তু তেখেতৰ শৰীৰৰ অৱস্থা বেয়া আছিল কাৰণে কোনো সহায় কৰিব নোৱাৰিলে। ইফালে তেখেতৰ অনুপস্থিতিত আন এজনক লবলৈকো আমাক এই সদনে একো ক্ষমতা দিয়া নাছিল।

Dr. E. H. CHAUDHURY: মোক লবৰ কাৰণে মই কোৱাও নাছিলো।

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: মোক সেইটো authority দিয়া নাছিল কাৰণেই একো কৰিব নোৱাৰিলো। বাকী কেইজনৰ সকলো উপস্থিত থাকিব নোৱাৰাত মাত্ৰ পাঁচ জনৰহে এটা কমিটি হ'ল আৰু সেই কমিটিয়েই একমত হৈ এইটো নিৰিখ দিছে। সেই কাৰণে মই ভূঞা ডাঙৰীয়াক এই সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো উঠাই লবলৈ কওঁ। মই কেতিয়াও কোৱা নাই যে তেওঁ বিলাকৰ কথা বিবেচনা নকৰো। যেতিয়া আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা ভাল হ'ব, তেতিয়া এটা relief দিবৰ কাৰণে বিবেচনা কৰা হ'ব পাৰে। কিন্তু তাকে isolated হিচাবে দিয়াটো যুক্তি-যুক্ত হ'ব বুলি মই নেভাবো।

Srijut HALADHAR BHUYAN: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, Hon'ble Finance Minister এ যিখিনি কথা কৈছে সেইখিনি মই সন্মতকৈ মনদি শুনিছো। তেখেতে এটা কথা কৈছে যে Pay Commission ৰ Recommendation অনুসৰি আটাই বিলাকৰে দৰ্জহা ঠিক কৰা হৈছে কিন্তু Pay Committee হোৱা আজি ৩ বছৰ হ'ল। আজি দেশৰ অৱস্থা কি? তাৰ পিচত দেশৰ সমস্যাবিলাক দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে। দেশৰ অভাব অনাটন বাঢ়িছে, মানুহৰ দুৰ্গতিৰ সীমা নাই এনে অৱস্থাত Pay Committee ৰ দোহায় দিয়া কিমান যুক্তিযুক্ত হৈছে মই ক'ব নোৱাৰো। কেৱল এই ক্ষেত্ৰতে নহয় অন্যান্য ক্ষেত্ৰতো সেই পূৰ্বনি Recommendation কেই ধৰি থকাটো সিমান সমীচীন হ'ব বুলি মই নধৰো। মই ইয়াকো কও যে Pay Committeeৰ সিদ্ধান্তৰ পাচতো এনেকুৱা বহুত অফিচৰ স্থিতি হৈছে আৰু বহুতৰে Pay Scale ও ঠিক কৰা হৈছে, য'ত Pay Committeeৰ পুনৰায় অনুমোদন হোৱা নাই। কাজেই দেশৰ অৱস্থা চাই আজি কাৰ্পণ্য কৰা উচিত নহয়। অৱশ্যে Pay Committee য়ে এটা Standard বান্ধি দিছে কিন্তু সেই Standard অকে সাৰোগত কৰি পূৰ্বনি Committee এটাৰ কথা উল্লেখ কৰি সমৰোচীত কাম কৰা নাই, আৰু তাকে কৰি মানুহৰ অভাব দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰা কিমান সমীচীন হ'ব মই বুজিব পৰা নাই।

(Voice : কেই বছৰত কমিটি পাতিব লাগিব?)

দৰ্কাৰ হলে বছৰে বছৰে কৰিব লাগিব। তাকে নকৰি অনাই বনাই নতুন অফিচ খুলি টকাৰ অপব্যয় কৰা ঠিক নহয়। কাৰণ এইবিলাক ৰাইজৰ টকা। অনর্থক কোনো টকা খৰছ কৰিব নালাগে।

যিহওক আগেয়ে টকাত ১৬ সেৰ চাউল পাইছিল এতিয়া ১০ পোৱাও টান হৈছে সকলোৰে কথা ভাবি চাব লাগিব আৰু তেওঁলোকে যাতে কোনোমতে অৱস্থাৰ লগত নিজক খাপ খুৱাই চলিব পাৰে তালৈ তীক্ষ্ণ দৃষ্টি ৰাখিব লাগিব।

তেখেতে আৰু এটা কথা কৈছে যে, তেখেত সকলে সিদিনা কমিটিত যিটো গ্ৰহণ কৰিছে আৰু এই হাউচত পাচ কৰিছে, তাক আজি আকৌ হঠাতে সলনি কৰা ঠিক নহয়। সেইটো Revise কৰাটো ঠিক নহব বুলি কোৱাটো মোৰ মনেৰে বৰা ডাঙৰীয়াই কথাটো Misrepresent হৈ কৰিছে। কাৰণ Pay Committee য়ে বান্ধি দিয়া Secretaryৰ Scale টো তেখেতে Revise কৰিছেই। কেৱল Reporter কেইটাৰ Scale টো Revise কৰোতে সেই প্ৰশ্ন কিয় উঠে মই কব নোৱাৰো। ইয়াতো Parity বখা হোৱা নাই। কাজেই মোৰ মতে এটা Revise কৰি আন ক্ষেত্ৰত Pay Committeeৰ দোহাই নিদি এই Reporter কেইটাৰো উপযুক্ত দাবীটো পূৰণ কৰা উচিত।

The Hon'ble the SPEAKER: ভূঞা ডাঙৰীয়া, আপুনি এই বিষয়ৰ এটা প্ৰস্তাৱ আনিছে যদিও, এতিয়া আপোনাৰ right of reply নাই। আপোনাৰ যি কব লগা আছে চমুকৈ কৈ প্ৰস্তাৱটো উঠাই লয়নে নলয় তাকে কওক।

Srijut HALADHAR BHUYAN: হয় মই কৈছো। 'অনাবেবল' বৰা ডাঙৰীয়াই কৈছে যে, 'হাউচে' এটা কমিটি গঠন কৰিদিছিল আৰু কমিটিৰ recommendation বিলাক adopt কৰিছে। ইয়াৰ উত্তৰত মই কব খোজো যে, কমিটিৰ সেই recommendation ওপৰত সংশোধনী প্ৰস্তাৱ দিবলৈও এই 'হাউচে' সময় দিছে। কাজেই, তেখেতৰ এই কথা ইয়াত নাখাটে আৰু সেই বিষয়ে amendment দি প্ৰয়োজনীয় দই-চাৰি কথা কবলৈ এই 'হাউচ'ৰ অধিকাৰ আছে। সেই বুলিয়েই মই কবলৈ উঠিছো। সংশোধনী প্ৰস্তাৱটোৰ ওপৰত তেখেতে উত্তৰ দিছে যে, প্ৰস্তাৱটোৰ প্ৰথম অংশত অৰ্থাৎ Vernacular Reporter কেজনৰ pay Rs.200—400 লৈ revise নকৰে আৰু দ্বিতীয় অংশত কৈছে যে, এতিয়ালৈকে, English Reporter আৰু Vernacular Reporter ৰ যিটো discrimination আছিল, সেইটো উঠাই দিছে।

The Hon'ble the SPEAKER: আপুনি Right of reply ৰ দৰে উত্তৰ দিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। আপুনি প্ৰস্তাৱটো উঠাই লয়নে নলয় তাকে কওক।

Srijut HALADHAR BHUYAN: হয় কৈছো। 'অনাবেবল' বৰাই, যেতিয়া assurance দিছে মই আৰু সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো press নকৰো। কবিলেও মিছা—কাৰণ, এতিয়া মই পাৰ্টিৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয়। কাজেই তেখেতক মই সংশোধনী প্ৰস্তাৱটো উত্থাপন কৰোতে যিবিলাক কাৰণ দেখুৱাইছিলো সেইবিলাকৰ লগতে আজিৰ অৰ্থকষ্টৰ দিন বিলাক বিবেচনা কৰি তেওঁলোকৰ Pay Scale টো যাতে পুনৰ revise কৰা হয় আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়তো যেন চৰকাৰৰ good will আৰু সহানুভূতি দেখুৱা হয় তাকে নিবেদন কৰি, উঠাই লৈছো।

With these words, Sir, I beg leave of the House to withdraw my Motion.

The Hon'ble the SPEAKER: Has the hon. Member leave of the House to withdraw his Motion? (Voices—Yes, yes.)

(The Motion stands withdrawn by leave of the House.)

The Hon'ble Srijut MOTI RAM BORA: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Recommendations of the Committee with the amendment of Srijut Purna Chandra Sarma and which I have accepted, be accepted by the House.

The Hon'ble the SPEAKER: The Motion moved is that the Recommendations contained in the Report as amended be accepted.

(The Motion was put as a question before the House and adopted.)

Further discussion on the Motion regarding present tense situation arising out of a very acute shortage of food-stuffs and textile in the State

Srijut RAJENDRA NATH BARUA: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, *যিটো প্ৰস্তাৱ আজিৰ এই সদনত Dr. E. H. Choudhury ডাঙৰীয়াই আনিছে, সেই বিষয়ে, মই দু আঘাৰ মান কৰ খোজো। প্ৰস্তাৱটোত কোৱা হৈছিল যে ৰাজ্যৰ বিভিন্ন সমষ্টিৰ সভাসকলে য'ত য'ত যেনেকৈ অভাব পৰিলক্ষিত হৈছে—সেইবিলাক লৈ আলোচনা কৰিব লাগে আৰু সেই অভাৱত পৰা ৰাইজক কেনেকৈ ৰক্ষা কৰিব পাৰি তাৰ উপায় উদ্ভাৱন কৰিব লাগে। এই সম্পৰ্কে মই এই 'হাউচত' নিবেদন কৰিব খোজো যে—আজিও মই গোলাঘাটৰ পৰা এখন চিঠি পাইছো— তাত খাদ্য সমস্যা দিনক দিনে বেয়া হব লাগিছে। অৱশ্যে তাত cheap food grain shop চৰকাৰে দিছে। পাচে দিছে যদিও সময় মতে খাদ্য সত্তাৰ তালৈ নাযায় আৰু ৰাইজে চাউল নাপায়। বেচন কাৰ্ডলৈও চাউল নেপালে মানুহৰ বিশেষ অসুবিধা হয়। এই বিষয়ে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো আৰু তাত যি জন D. D. P. আছে তেখেতেও যেন এই বিষয়ে সতৰ্ক হয়। 'বেচন কাৰ্ড' লৈও চাউলৰ অভাৱত যেতিয়া মানুহে হাঁহাকাৰ কৰিব লগীয়া হৈছে—তেতিয়া এই cheap ration shop বিলাক খোলাতকৈ নোখোলাই ভাল। কাজেই, এই দোকান বিলাকত যাতে ঠিকমতে চাউল যোগাৰ দিয়া হয় তালৈ যেন চৰকাৰে চকুদিয়ে।

ইয়াৰ লগতে মই এইটোও কৰ খোজো যে প্ৰত্যেক মহকুমাই মহকুমাই Food Committee বিলাক হৈছে। সেই কমিটিৰ কামবিলাক চলাবলৈ আমাৰ চৰাউভিজনত বেলেগ বেলেগ অঞ্চল বেলেগ বেলেগ কৃষি বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ ওপৰত ভাৰ দিয়া হয়। কৃষি বিভাগতে 'জল সিঞ্চন', 'কৃষি' আৰু 'অধিক শস্য উৎপাদন' আদি শাখা বিলাক আছে—এই অঞ্চল বিলাকৰ কাম যাতে এজন অফিচাৰে যত তেওঁক দিয়া হয় সকলে কাম যাতে তেৱেঁই চলাব পাৰে তালৈ যেন চকু দিয়া হয়। কাৰণ বেলেগ বেলেগ বিভাগৰ পৰা বেলেগ বেলেগ বিভাগলৈ একে কামৰ কাৰণে যাওঁতে কামৰ ব্যাঘাত জন্মে আৰু কৰ্মচাৰী বিলাকৰো কাম কৰিবলৈ অসুবিধা হয়। Golaghat Grow More Food Committee য়ে এই মন্ত্ৰে যিবিলাক recommendation দিছিল; সেইবিলাক যাতে কাৰ্য্যত পৰিণত হয় তাৰ কাৰণে মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো। বৰ্তমান কৃষি বিভাগত সেই বিভাগৰ শাখা বিলাকৰ ভিতৰত যোগা যোগ নথকাৰ কাৰণেই ঠিক সময়ত শস্যৰ সঁচ আদি নাপায় আৰু অন্যান্য সুযোগ সুবিধাৰ পৰাও ৰাইজ বঞ্চিত হব লগা হয়।

এই বাৰ গোলাঘাটত, যোৱা জুন/জুলাই মাহত বানপানী হৈ প্ৰায় ৩০০ ঘৰ মানুহৰ—প্ৰায় ২,০০০ (দুহেজাৰ) বিঘা খেতিৰ মাটিত বালি পেলাই খেতিৰ অনুপযোগী কৰি তোলে। কোনো কোনো ঠাইত ৩ ফুটৰ পৰা ৬ ফুট পৰ্য্যন্ত বালি পেলাইছে; আৰু সেই মানুহ বিলাকৰ হাঁহাকাৰ হৈছে। অন্য ঠাইত খেতিৰ মাটিৰ কাৰণে সেই বিপদগস্ত মানুহ-বিলাকে চৰকাৰলৈ আবেদন জনাইছে আৰু এই বিষয়ে মাননীয় ৰাজহ মন্ত্ৰী মহোদয়ক মই আজিও কৈছো আৰু দখাওঁ দিছো যেন সেই মানুহ বিলাকক পুনৰ সংস্থান কৰিব লাগে। সেই মানুহ বিলাক প্ৰকৃততে বিপদগস্ত আৰু তেওঁবিলাক আহতগুৰিৰ গড়াখহনীয়াত ভাগি আহি এই চাপৰি বিলাকত বসতি কৰিছিলহি। তেওঁলোকৰ কাৰণে অন্য এটা P. G. R. যেন খুলি দিয়া হয় কাৰণ তেওঁবিলাক যত বহি আছে (অথাৎ আলহি চাপৰি) সেইটো পূৰ্বে P. G. R. আছিল। তেহে সেই মানুহবিলাকে পুনৰ খেতি-বাতি কৰি জীৱন-নিৰ্ব্বাহ কৰিব পাৰিব—নহলে দুখৰ অন্ত নপৰিব। ইয়াৰ বাহিৰেও নৈ কাষৰীয়া চাপৰি অঞ্চলৰ বহুতলোকৰ মাটিৰ এনে দশা হৈছে আৰু তেওঁবিলাককো উপযুক্ত ঠাইত মাটি খেতি

*Dr. E. H. Chaudhury to move:—

"The House do now take into consideration the present tense situation arising out of a very acute shortage of food-stuffs and textile in the State".

কৰিবলৈ ও বসবাস কৰিবলৈ দিব লাগে। অধ্যক্ষ মহোদয়, এইখিনিয়েই মোৰ বিশেষ কবলগীয়া। মই, অৱশেষত, আশাকৰো। গোলাঘাট মহকুমাত—যত যত cheap grain shop বিলাক কমিটিয়ে recommend কৰি দিছে, সেই মতে যেন কাৰ্য্যকৰী অৱস্থালৈ অনা হয় তাৰ কাৰণে যেন খাদ্য মন্ত্ৰী মহোদয়ে দৃষ্টি দিয়ে।

Srijut HARINARAYAN BARUAH: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ মাননীয় বন্ধু ডাঃ ইমৰান হুচেইন চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱৰ আলোচনাত মই নিজে যোগ দিব ইচ্ছা নকৰিছিলো। কিন্তু চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই প্ৰস্তাৱটো দাঙি ধৰি আলোচনা প্ৰসঙ্গত কেইটামান প্ৰশ্নৰ অবতারণা কৰিলে, যি কেইটাৰ যথোচিত উত্তৰ দিয়াটো বিবেচনা কৰি মই কেইমাহমান কথা কবলৈ উঠিছো। চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱটোৰ উদ্দেশ্য যে অতি সজ্ঞ তাত কোনো সন্দেহ নাই। আজি দেশৰ খাদ্য সমস্যাত যিটো পৰিস্থিতিৰ উৎপত্তি হৈছে, সেই পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে আমাৰ সদনৰ সদস্যসকলে ভালভাৱে আলোচনা কৰি, এই খাদ্য সমস্যা সমাধানত কেনেকৈ সহায় কৰিব পাৰি—এই সন্ধৰ্ত্তৰ পৰা দেশৰ মানুহক কেনেকৈ বক্ষা কৰিব পাৰি তাৰ কাৰণে আশ্ৰয় চেষ্টা কৰিলে ই নিশ্চয় কাৰ্য্যকৰী হ'ব বুলি মই বিশ্বাস কৰো। তেখেতৰ প্ৰস্তাৱৰ উদ্দেশ্য সজ্ঞ হলেও তেখেতৰ যিটো আলোচনাৰ ধাৰা তাক মই সম্পূৰ্ণৰূপে সমর্থন কৰিব নোৱাৰো। আজি দেশত খাদ্যৰ অভাৱ হৈছে, লাখ লাখ মানুহে খাদ্যাভাৱত কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিছে। তেনে অৱস্থাত মানুহবিলাকক আজি ভাল পৰামৰ্শ দিয়কচাৰি—তেওঁবিলাকে পাবে মই ক'ব খুজিছো যে তেখেতে কৈছে “মোক যদি দহজন সশস্ত্ৰ পুলিচ দিয়ে তেনে হলে মই যিবিলাক মানুহৰ ভৰালত ধান আছে তাক আনিব পাৰো”।

Dr. E. H. CHAUDHURY: On a point of personal explanation, মই ভৰালৰ পৰা অনাৰ কথা কোৱা নাছিলো, hoarders বিলাকৰ পৰা অনাৰ কথাহে কৈছিলো।

Srijut HARINARAYAN BARUAH: বোধকৰো চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ গাৱঁৰ মানুহ—হ'ব লগত বা গাঁওবিলাকৰ লগত সম্বন্ধ হোৱা নাই। সেই কাৰণেহে গাঁৱৰ কথা ভালকৈ তেখেতে উপলব্ধি কৰিব পৰা নাই। আমাৰ সকলোৰে জনাজাত কথা যে তিতাবৰ ধান সংগ্ৰহৰ এটা প্ৰধান কেন্দ্ৰ। সেই কাৰণেই তেখেতে কৈছে যে দহোটা পুলিচ দিলেই তেখেতে ধান আদায় কৰিব পাৰিব।

Dr. E. H. CHAUDHURY: I never said so. I did not speak about the Titabar area like that. Why should he misrepresent me?

Srijut HARINARAYAN BARUAH: কিন্তু দেশত যি অৱস্থা হৈছে, তেনে অৱস্থাত মুখিয়াল মানুহৰ সহায় নহলে সংগ্ৰহ বা তেনেকুৱা একো কাম কৰিব নোৱাৰি। এতিয়া গাঁৱত প্ৰায় ৯০ ঘৰ মানুহৰ ঘৰত ধান নাই। এনে অৱস্থাত গাঁৱৰ যি তিনি-চাৰিটা ভৰালত ধান আছে সেই ধান যদি লৈ অহা যায় তেন্তে ৯০ ঘৰ মানুহে ক'ব পৰা ভাত খাব—কেনেকৈ জীয়াই থাকিব। তাৰোপৰি খেতিয়কে ইমান দুখ কষ্ট কৰি অজৰ্জা ধান মুঠি বলেৰে কাটি আনিবৰ আনৰ কি অধিকাৰ আছে? আমি শুনিবলৈ পাওঁ যে সংগ্ৰহ বিভাগৰ বিষয়াক গাঁৱৰ মানুহে আক্ৰমণ কৰে। গাঁৱৰ ৰাইজেও গাঁৱৰ পৰা ধান অনাত দল বন্ধ ভাবে বাধা দিয়ে। আন হাতে যদি গাঁৱৰ পৰা ধানবিলাক উলিয়াই আনে তেনে সেই ৯০ ঘৰ মানুহে কেনেকৈ জীয়াই থাকিব। আজি আমাৰ হাতত পুলিচ আছে বুলিয়েই মানুহবিলাকৰ ভৰালৰ পৰা ধান বলেৰে লৈ অহা উচিত হ'বনে? মই এই কথা কোৱিয়াও সমর্থন নকৰো। অৱশ্যে বুজাই বঢ়াই যদি কোনোৱে আনিবলৈ ইচ্ছা কৰে তেন্তে মোৰ কোনো আপত্তি নাই।

Dr. E. H. CHAUDHURY: This is not correct, I rise on a point of order, Sir. He is misrepresenting me. I cannot allow him to go on like this unchallenged. I hope you will call him to order.

Srijut HARINARAYAN BARUAH: আপুনি যেতিয়া কথা কৈছিল, মই কোনো বাধা দিয়া নাছিলো।

Dr. E. H. CHAUDHURY: মইও বাধা দিয়া নাই। সেইবুলি ইয়াত insinuation কৰিব নোৱাৰে।

The Hon'ble the SPEAKER: Order, Order ইয়াৰ নিয়ম হৈছে যে কোনো পূৰ্ববৰ্ত্তি বজাই কোনো কথা ভুল কৰি বুজালে তাক তালকৈ বজাই দিয়া। এতিয়া তেখেতে নাইকোৱা বুলি কৈছে যেতিয়া আপুনি বহক। তেখেতৰো কথা হৈছে, বজাই দিয়া ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়া, আপোনাৰ কথাখিনি কওঁক।

Dr. E. H. CHAUDHURY: মই এইটো কৈছিলো যে যাৰ stock আছে বা চোৰাং ভাবে ৰাখিছে, সেই বিলাকৰ পৰা ধান লৈ আহিবলৈ দহজন মান-পুলিচ হলেই হয়। মই কৈছিলো stockists and hoardersৰ কথা ভাৱলৰ কথা কোৱা নাই।

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: Sir, the statement made by the hon. Member is quite welcome. If I get information about the persons and places where stocks are lying—I can assure him that the source of information will not be disclosed—action will immediately be taken to get these hoarded stocks out.

Dr. E. H. CHAUDHURY: Thank you very much.

Srijut HARINARAYAN BARUAH: অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইটো কোৱা নাই যে ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই তিতাবৰৰ নাম উল্লেখ কৰিছে। মাথো সময়ত তিতাবৰলৈ লক্ষ্য কৰিয়েই কয় দেখিছে কৈছো। মই এই প্ৰসঙ্গত উদাহৰণ স্বৰূপেহে তিতাবৰৰ কথা কৈছো। দেশৰ মানুহ যেতিয়া আকালত পৰে তেতিয়া চৰকাৰে দেশৰ মানুহবিলাকক খুৱাবৰ নিমিত্তে এটা ব্যৱস্থা কৰে। আজিও আমাৰ চৰকাৰে দেশৰ এই সঙ্কট মুহূৰ্ত্তত কৰ্ত্তব্য পালন কৰিছেনে নাই সেইটো দেশে দেখিছে—ৰাইজে দেখিছে। চৰকাৰৰ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ কামত যদি দেশৰ মানুহে সহায় নকৰে, সঙ্কটৰ সময়ত যদি চৰকাৰক সহায় কৰিবলৈ দেশৰ মানুহ আগবাঢ়ি নাহে তেনেহলে কোনো চৰকাৰেই কামত আগবাঢ়িব নোৱাৰে।

ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কৈছিল যে জাজিত এখন সভা হৈছিল আৰু মই তাত সভাপতিত্ব কৰিছিলো তাত কেইটামান প্ৰস্তাৱ গৃহণ কৰি চৰকাৰৰ ওচৰলৈ পঠোৱা হৈছিল। প্ৰকৃততে সেই সভা জাজিত হোৱা নাছিল বামুণী পুখুৰীতহে হৈছিল।

Dr. E. H. CHAUDHURY: হয়। মই কৈছিলো বামুণী পুখুৰীত বুলি।

Srijut HARINARAYAN BARUA: এই প্ৰস্তাৱ বিলাকৰ পৰা অনুমান হয় যে বিবিলাক প্ৰস্তাৱ তেতিয়া সভাপতিয়ে লৈছিল তাত তেখেতে চৰকাৰক দোষাবোপ কৰি ৰাইজৰ হকে দখ কৰিছে যে চাউলৰ দাম ৮০ টকাৰ পৰা ১৩০ টকা ১৪০ টকালৈ উঠিছে। কিন্তু সেই মিটিঙত প্ৰস্তাৱ পাছ হৈছিল যে ধানৰ মোণে ৩০।৩৫ টকা হব লাগে। যোৰ প্ৰশ্ন হৈছে, এই প্ৰস্তাৱৰ সৃষ্টি কৰিলে কোনে; তেখেতসকলে ইয়াৰ সৃষ্টি নকৰিলে ৰাইজে জানিব কৰ পৰা যে গভৰ্ণমেণ্টে চাউলৰ মোণে ২০।২৫ টকালৈ নমাৰ ধৰিছে, খেতিয়ক ৰাইজক গভৰ্ণমেণ্টৰ বিৰুদ্ধে উচতনি দিবৰ অভিপ্ৰায়ে ডাঃ চৌধুৰীৰ নিচিনা মানুহে সকলো বাস্তবৰ Misrepresentation কৰিছে। তেখেতে মিটিঙত সভাপতি থাকোতেই বাগুণ পুখুৰীৰ জনসাধাৰণে যি প্ৰস্তাৱ ললে তাত কোৱা হৈছে যে যদি অন্যান্য বস্তৰ দাম কমিব নোৱাৰে তেন্তে ধানৰ দামো কমিব নোৱাৰে, তেখেতে নাজানে নেকি যে ধানৰ দাম যেতিয়া ৩০।৩৫ টকা হব তেতিয়া চাউলৰ দাম ৮০ টকাতকৈ বেচি কিয় নহব? (voice—এইটো খাদ্যৰহে আলোচনা) বাকী বস্তৰ আলোচনালৈ অহা নাই খাদ্য সমস্যালৈহে আহিছে। মই এইটো নকওঁ যে ধানৰ দাম খেতিয়কে কমকৈ পাব লাগে। কিন্তু কি নিখোৱা লক্ষ লক্ষ দুখীয়া প্ৰজাৰ সমগ্ৰ কাৰণেও লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব।

সেই কাৰণে মই কৈছো তেখেতসকলে সেই প্ৰস্তাৱত ধানৰ বিষয়ে যিটো আলোচনাৰ কথা কৈছে সেইটো মই সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰি দখ পাইছো। কাৰণ আজি দেশত খাদ্য-সঙ্কটৰ সুবিধা লৈ তেখেত সকলে দেশত অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰি ৰাইজক সন্তোষ দিয়াৰ অভিপ্ৰায়ে তেওলোকক কুপথেৰে পৰিচালনা কৰি ৰাজনৈতিক শক্তি বঢ়াবলৈহে চেষ্টা কৰিছে। সিদিনাখন আমাৰ খেতিয়ক ৰাইজক খেতি নকৰিবলৈ উদগনি দিছিল। খেতি নকৰিলেও গভৰ্ণমেণ্টে খুৱাবলৈ বাধ্য আৰু খেতি নকৰি খোৱা সকলক খুৱাবৰ কোনো প্ৰয়োজন নকৰে। গভৰ্ণমেণ্টে কৰপৰা খুৱাই খুৱাওক আমি আমাৰ খাবৰ জোখাৰেহে খেতি কৰিব লাগে। তেতিয়া সকলে তেনেকৈয়ে দেশৰ খাদ্য শঙ্কটৰ উপশম বা কেনেকৈ হয়। তেখেত বুলি চেষ্টা কৰে। তেখেত সকলে এনেকৈয়েই ৰাইজৰ মাজত অভিযান চলাই উত্তেজিত কৰি আজি মানুহবিলাকক মৃত্যুৰ মুখলৈ আগুৱাই দি অসম তথা ভাৰতবৰ্ষক শ্মশান ভূমিত পৰিণত কৰিবলৈ চায়। (voice—শুনক, শুনক) তেন্তে প্ৰজাৰ প্ৰতি যোৰ অনায়াস কৰা হব। যোৰ স্পষ্ট অভিযন্ত এই যে খাদ্য সমস্যাক যদি ৰাজনৈতিক ৰূপ দিয়া হয় তেন্তে দেশৰ প্ৰতি যোৰ অবিচাৰ কৰা হব।

আমাৰ চাৰোৱান চাহাবে গভৰ্ণমেণ্টৰ, মাটি বণ্টন নীতিৰ সদায় কৈ আহিছে যে খুট থকা কাৰণে আমাৰ দেশৰ খাদ্য সমস্যাৰ সমাধান হোৱা নাই, তেখেতে এই কথা এই সদনতেই আজি কোৱা নাই তেখেতে সকলো সভা-সমিতিতেই সদাই কৈ ফুৰিছে—গভৰ্ণমেণ্টে কি কৰিছে, কি কৰিবলৈ কৈছে, কি কৰি আছে এই সকলো কথাই তেখেতে কৈ ফুৰিছে। ই তেখেতৰ মানত নতুন কথা নহয়। আমাৰ যোৰহাতৰ Land Settlement Board ৰ ময়ো সকলক মাটি দিয়া নাইনে? মই তেখেতক সুধিছো। মই তেখেতক সোধো যে প্ৰকৃততে এই লোকসকলক মাটি পোৱাৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে নে? যদি তেখেতে নেজানে মই কও শুনক বনুৱা লোক সকলক বৰহোলা গ্ৰেণ্টটো একেবাৰে একচেতিয়াকৈ দিয়া হৈছে, কেবল মেয়ে নহয় মাধপুৰ গ্ৰেণ্ট আৰু অন্যান্য দুই এটা গ্ৰেণ্টতো তেওলোকক দিয়া হৈছে। তেওলোকক আমি কেতিয়াও বঞ্চিত নকৰো। যদি কোনোৱে কৰে তেন্তে আমি তাক সমৰ্থন নকৰো।

আমাৰ যোৰহাটতে মাটি নাইকীয়া মানুহৰ দৰ্খাস্ত একলাখৰো বেচি হব। আমি ভাবো বাগিছাৰ ৰাহিবত থকা বনুৱা সকলক মাটি দিয়াৰ পৰা বঞ্চিত কৰিব নালাগিব আৰু স্থায়ী বাসিন্দা সকলকো বঞ্চিত কৰিব নালাগিব। দুইদলৰ কথাই সমানে বিবেচনা কৰিব লাগিব। তেনে এটা বিবেচনা কৰিহে যি অলপ মাটি আছে তাক ভগাই দিব পৰা হব।

Dr. E. H. CHAUDHURY: সকলো ঠাইতে নহয় ?

Srijut HARINARAYAN BARUA: দুই এখন ঠাইত যদি তেনে হৈছে গভৰ্ণ-মেণ্টে শক্তি অনুসাবে বাইজক সহায় কৰিবই। আমি কংগ্ৰেছৰ মানুহ। কংগ্ৰেছৰ যি আদৰ্শ আছে সেই ভাবে আগ বাঢ়িবলৈ প্রত্যেক কংগ্ৰেছ সদস্যৰে এটা আগ্ৰহ আছে। কংগ্ৰেছ সদস্যই নিজে যেই সেই মন্তব্য কৰিব নোৱাৰে। কংগ্ৰেছৰ আদৰ্শ সন্মুখত বাধি নিৰ্ভুল পথেদি যদি আমি আগুৱাই যাও মোৰ বিশ্বাস আমাক কোনেও বাধা দি ৰাখিব নোৱাৰিব।

The Hon'ble the SPEAKER: আপোনাক ১৫ মিনিট সময় দিছিলো। আপুনি এতিয়া বহক।

Srijut HARINARAYAN BARUA: অধ্যক্ষ মহোদয়, মোক আৰু অলপ সময় দিব লাগে।

The Hon'ble the SPEAKER: আৰু ১ মিনিট সময় দিছো।

Srijut HARINARAYAN BARUA: মাননীয় শ্রীযুত ভূঞা ডাঙৰীয়া নাই। তেখেতে কৈছে যে গভৰ্ণমেণ্টে এতিয়া যিবিলাক ৰেশনৰ দোকান ঠায়ে ঠায়ে খুলি দিছে তাৰ পৰা একো লাভ হোৱা নাই। আমাৰ যোৰহাটতে প্ৰায় ৪০ খন দোকান খুলি দিয়া হৈছে আৰু সেই দোকান বিলাক খুলি দিয়াৰ পিচত আগেয়ে চাউলৰ যি টান হৈছিল সেই টান সম্প্ৰতি কমি যোৱা দেখা গৈছে। তেখেতে কৈছে যে সেই দোকান বিলাক খুলি দিলেই চাউলৰ কলা বজাৰ বন্ধ হব।

গাওঁবিলাকত ফুৰি যি বিলাক দেখিছো, গাওঁবিলাকত একেবাৰেই ধান নাই। যদি ধানেই নাথাকে তেন্তে Black marketing হব কৰ পৰা। Black marketing হবলৈ ধানেই নাই। তাৰ উপৰি গভৰ্ণমেণ্টে যিবিলাক Cheap grain shop খুলিছে সেইবিলাক খোলোতে এই সদনৰ সকলো সদস্যৰে পৰামৰ্শ লৈছিল আৰু আমাৰ যি Food Advisory Committee আছে তাৰো অনুমতি লৈহে এই বিলাক দোকান খুলি দিয়া হৈছিল।

***Srijut NALINI KUMAR CHAUDHURI:** Mr. Speaker, Sir, I rise to speak a few words in connection with the debate in this House. I thank the Hon'ble Supply Minister for the masterly analysis of the food situation in our State. Sir, we are facing a great problem to-day. Nature was so long kind and merciful to us, but of late she is showing her fury and is cruel to us. Calamities after calamities are following us. The recent floods in several districts has caused considerable damage to Ahu crop and has rendered people homeless. Famine condition prevails in almost all parts of the State. Many people are going without food for days together.

To tide over the present difficulties, I would suggest some measures for the consideration of the Hon'ble Supply Minister. They are:

1. We should move the Central Government for more rice allotment to our State. Both long term and short term arrangement should be made for that purpose.

2. Government should introduce rigid rationing system both in *surplus* and deficit areas.

3. Government should fix the price of jute. Sir, owing to the inflated price of jute, the cultivators tend to grow more jute in the paddy fields instead of paddy. If the Central Government wants our State to produce more jute, then the Central Government should supply us with our means.

4. The system of protective measures should be adopted by Government to prevent recurrence of annual floods.

5. Government should adopt another measure, *viz.*, to bring more fallow land under cultivation and encourage cultivators to grow double cropping.

Sir, the agriculture in this country is done by the primitive methods. The first thing is to create a new psychology among the minds of cultivators about the improved methods of cultivation. For that a good deal of publicity is necessary. Our Publicity Department should be more active in this direction. I must confess that our Publicity Department is not at all working vigorously in this direction.

Lastly, I should say that that we should not always depend on outside supply. We should depend on our own resources and make our country fit for growing more food. Food business is our problem, and I have offered this suggestions in order to tide over the difficulty. Let us all meet this situation as brave men.

With these words, Sir, I resume my seat.

Mr. J. S. HARDMAN: Mr. Speaker, Sir, we are indebted to Dr. E. H. Chaudhury for moving this Motion, and we had hoped that it would prove indeed an occasion when the Hon'ble Minister in charge would have availed himself of the opportunity to explain how he proposed to extricate the Province from its present calamitous condition. The Hon'ble Minister has supplied us with a moving and graphic account of the progress of Procurement since the year 1942 upto 1946 when it was under the charge of another Ministry. It seems somewhat surprising to find that during this time procurement was in excess of consumption. During this period over 3 lakh tons could be exported from Assam and it is significant that a commercial firm was in-charge of Procurement. Though the Hon'ble Minister has made much of the difficulties which have been experienced in the later years, are we to understand that in the period before the present Ministry assumed charge there was no difficulty? It came to me as a great surprise to find that Partition had subsequently weakened our food supply position in Assam. I remember, when I first became a Member of this House in 1947 that the present Government were contending that the district of Sylhet was a serious burden on their procurement efforts. We know that Sylhet district had a very large population and probably no district in Assam had even a fraction of its population or so low a ratio between population and land under rice. This I am afraid tends to weaken our complaints in the validity of the numerous excuses which the Hon'ble Minister, Supply has been pleased to offer to this House. I am glad, however, to note that the statistics, which the Hon'ble Minister has quoted, do not differ materially from those which I supplied the other day. We find that Assam has approximately 12 oz. of rice per head of the population and our contention is that from this amount Government should have been able to procure far more than they have managed to do. I contend that when allowance is made for the reduced offtake of children, a *per capita* average of 12 oz. should meet the all-India ration for the whole population. The Hon'ble Minister has claimed that Government has made stupendous efforts and have been diligent in mass seizure, but if my recollection is correct, the total quantity is 4,148 tons seized by the Procurement Department. Assuming that this energy has been spread over 7 districts and 8 months of the year we reach the conclusion that far less than 70 mds a day have been secured by the Procurement Department, as their contribution to this mass seizure effort. This is Government's contribution towards meeting the food crisis. Can Government seriously regard it as adequate action, when it is admitted by all sections of this House that large numbers of our people are living on the verge of starvation? There has been in fact no mass seizure, but

merely sporadic and frequently abortive efforts at requisitioning. It is a genuine disappointment to find that Government have not been able to find a single method of dealing with the present food situation in Assam except to approach the Central Government for assistance.

The late Leader of the Opposition, Sir Saiyid Muhammad Saadulla, has mentioned that the Centre has been somewhat more reluctant to come to the assistance of Assam, than to the aid of other States. Is it not possible that the Centre is readier to help those States which are manifestly making strenuous efforts to help themselves? I am certain that a more vigorous procurement policy would evoke a much readier response from the Government of India.

The Hon'ble the SPEAKER : Mr. Hardman, it is time for us to adjourn the House for lunch.

Adjournment.

The Assembly was then adjourned for lunch till 1 P.M.

(After lunch)

Questions re: Strength of the Opposition Party

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : May I know from Dr. Chaudhury as to the name of his Party?

Dr. E. H. CHAUDHURY : Opposition Party, Sir.

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : What is the number of Members Sir?

Dr. E. H. CHAUDHURY : Five in number.

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : On a point of information, Sir, may I know whether some individual Members together can form the Opposition Party?

Dr. E. H. CHAUDHURY : Yes.

The Hon'ble the SPEAKER : There is no hard and fast rule in this respect.

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : Can he, Sir, call himself the Leader of the Opposition?

The Hon'ble the SPEAKER : That is a matter of opinion.

Further discussion on the Motion regarding present tense situation arising out of a very acute shortage of food-stuffs and textile in the State

Mr. J. S. HARDMAN : Since we spoke, Sir, last and during the time the House adjourned an interesting occasion took place in which the members of the Women Food Council of the Khasi and Jaintia Hills entertained the Members of this House to a luncheon—a non-cereal luncheon—which was stated to have cost one rupee per head. We can all, I think, testify to the excellence of this lunch and to the initiative shown by those ladies in indicating an important original way of tackling the problem of the shortage of rice. We feel that they have set an example which may well be followed not merely in Assam, but throughout India.

Before lunch I was referring to the need for the Government of Assam to make the utmost effort in procurement, as otherwise we are exposing ourselves to the serious danger of forfeiting not merely the sympathy but essential assistance from the Centre. As the figure shows, Assam is not very heavily deficit. From internal sources in Assam, the tea industry has obtained from Government about two months' supply of rice in the course of the present year. Rationed towns probably are almost in the same position and therefore, as far as substantial sections of the population are concerned, there has been a very marked decrease in the actual consumption of rice. On the other hand 100,000 tons of cereals are promised from the Centre and 57,000 tons have already been received. In addition to this the Indian Tea Association has been allocated through the assistance of the Assam Government a share in the rice and wheat available under the Indo-Pakistan agreement. We understand that the quantity, however, will be in the neighbourhood of 25,000 tons. It will therefore be quite obvious that the internal supplies within Assam are being rapidly augmented and it should not be long before procurement should again be able to tap existing sources. The main trouble to which I have already had occasion to refer is this that the methods of Procurement Department are ineffective and there has been a characteristic lack of drive. The monopoly procurement system has unfortunately proved a failure though in practice it had much to recommend it in theory. Millers were, I understand, under contract to supply definite quantities of rice and paddy. I am not aware what action has been taken against the millers for their failure to perform their contracts. If we analyse the figures district by district, subdivision by subdivisions, we arrive at the conclusion that in most districts there is enough to meet the normal consumption and in a few districts there may even be a small surplus. It is surprising therefore to compare this figure with the figures of amount secured by the Procurement Department. In only one area of Assam—the Hojai area, has Procurement attained any reasonable measure of success. The performance attained in Hojai has been immeasurably greater than anything achieved in any other part of Assam. Sibsagar is on paper a district in which as much rice is available as in the Nowgong district but little or nothing has been procured there. We are left therefore with the conclusion that the success in Hojai was due to certain factors which were not present elsewhere. Was it due to the efficiency of the Procurement officers and the staff employed or was it due to the energy of the mill owners? Certainly it is a matter which merits careful investigation.

We have heard from hon. Members of this House about the poor cultivators and their misfortunes under the present procurement policy. Procurement affects the poor cultivators very little as they are obliged to consume all they produce. In many cases the poor cultivator provides barely enough for his own requirements. Those who are a little richer may produce a little more and there is some surplus but they are obliged to sell this surplus to buy necessities of life. It is the rich cultivators with substantial holdings who have been able to benefit from high prices and we feel that their case deserve little sympathy. They have not sold their surplus

to the Government Procurement Department, but have profited from the misfortunes of others. In any case once Government has decided on a policy of control I would contend and contend most seriously that it is not open to Government to question the fairness of the arrangement that they have themselves proposed. They have established control and they cannot plead now that they have not applied it vigorously because it would be unfair to the cultivators. We would on our part welcome and welcome very strongly the removal of all control, as there is nothing worse than inefficient control. We understand, however, that Government have no intention whatever of abandoning control and therefore there is no alternative for them but to make it a real success by utilising all the powers that have been vested in them.

It has been argued that there is no rice available in Assam. Firstly because Procurement has not been able to purchase it from the cultivators. Secondly because during a brief period of decontrol little rice was forthcoming. Against this we have Government figures of production of rice in Assam which shows that with an equitable distribution there would be only a relatively small shortage. It is natural that cultivators prefer to keep rice rather than cash which is steadily losing its purchasing power. It is natural that those who hoard rice should be reluctant to sell to Government. We have to recognise that man is actuated by economic motives. If that view is correct they will hesitate to sell at controlled rates when they feel that it is against their own personal financial interest. When commodities are fetching high prices it is natural that the individual will be reluctant to hold cash and prefer to keep his wealth in the form of rice. In almost all areas where corrugated sheets have been offered cultivators have been willing to give rice in exchange. This does not suggest any real shortage on the part of the producer but a greater degree of selectivity. Government claim that requisitioning failed to reveal stocks. I am fully aware of the limitations of the requisitioning policy. Requisitioning has of necessity to be carried out by means of subordinate staff. On many occasions advance information is obtained of the arrival of the requisitioning party and it is therefore no surprise that stocks are not found. In other cases it has been reported that the requisitioning staff have not been able to discover rice where it existed. In other instances it is believed that the requisitioning staff instead of concentrating on the big cultivators and big producers, concentrated on the small individuals to obtain their meagre paddy surplus while neglecting the granaries of the large producers. I am not blaming Government for these malpractices as I realise how difficult it is for the Hon'ble Food Minister to superintend operations which may be going on in so many areas. But is it valid to argue that the failure of the requisitioning staff is proof that rice is not in existence in Assam? Even a shortage of as little as 5 per cent. can completely upset any system of voluntary procurement.

The next question was that when control was lifted supplies were not readily forthcoming. I could have expected that myself. Even if there had been a large surplus available, whenever the price rises it is recognised everywhere by cultivators and middlemen that the rise in the price of rice is but a step to further rises in price and possibly to complete collapse of procurement. In economic language, on these occasions money is steadily losing its purchasing power and no one under these circumstances wishes to hold more money than is necessary. It is equally fallacious to argue that during this period nothing was obtained: the quantities purchased compare more than favourably with what was being obtained shortly

before control broke down. But even so we recognise that a long period of the control is necessary to produce results and as necessary adjustments have to be made.

When, Sir, a year ago I pressed for a compulsory levy I never suggested that it was the only solution to the problem. But up to date it still remains the best course which is open. That, Sir, is equally true today. The compulsory levy was not an invention of myself nor an idea of the Tea Industry. It was a recommendation of the Rao Committee Report—to give it its full title—the Foodgrains Procurement Committee set up by the Government of India. I was, Sir, taken a back by the inference which the Hon'ble Food Minister wish to suggest when he stated that their procurement was in accordance with the recommendation of that Committee. It was stated in the memorandum which was placed before the members of the Foodgrains Advisory Committee that their scheme was the same as that recommended by the Government Committee except that they did not intend to introduce compulsory levy. In other words, by omitting compulsory levy Government were attempting to perform 'Hamlet without the prince of Denmark'. In theory the levy system is fair and equitable. It takes nothing from the poor cultivator, it only touches those who have a surplus which can be released. Admittedly staff requirements are high and heavy expenditure may be involved; but with the present high level of unemployment and with the heavy cost which breakdowns of supply entail, the additional expenditure would not, I feel, be grudged by anyone. This system has actually worked in other States of India notably in Madras and Bombay, where conditions are not so very dissimilar from those in Assam.

As I have said, Sir, a compulsory levy need not be the only solution. There are other methods which can be applied but many of them are less attractive and are likely to create more confusion.

The agriculturist to day is paying only pre-war taxation to Government. We have been told today that paddy was selling at that time at Re.1-8 per maund. Today the price may be Rs.20 or 30 in the open market and yet the land revenue is still being levied at the pre-war rates. In regard to other taxes that have been imposed since 1946 the agriculturist is to a large extent immune. It is unpleasant perhaps to suggest it, but there has been a lack of balance in the State economy in that the taxation burden levied in recent years has fallen more on the middle class and in the urban residents and less on the agriculturist. If the agriculturist is obliged to pay more in taxation he would be compelled to sell more rice. If Government do not wish to impose a permanent burden on the agriculturist there are devices such as those adopted in the case of Business Profits taxation whereby a deposit can be taken and refunds made at a later date, when there is less danger of inflation.

It was, I think, suggested by the Hon'ble Minister in charge of Procurement that the tea industry was quite able to meet the cost of airlifts from the profits which they make. That, however, is not the view of an Expert Committee set up by the Government of India. This Committee commented adversely on the situation which placed the tea industry at a disadvantage compared with other industries. I will quote the paragraph:

"Whereas in Centres like Calcutta rice is made available to the industrial population at controlled rates, the Tea Industry enjoys no such advantages and is seriously handicapped by having to buy at inflated rates and to continue to sell to

its labourers at pre-war prices. The Tea Industry cannot bear this burden indefinitely—a burden which is imposed on no other industry, and a great factor in stabilising the steadily rising cost of production would be for Government to make itself responsible, as is its duty, for supplying all tea estates at the proper procurement price with sufficient supplies of controlled foodstuffs for the needs of their workers”.

Government may be indifferent to the prosperity of the Tea Industry. But we would ask them to remember that on the Tea Industry to a large extent depends the prosperity of Assam. If it cannot operate on a competitive basis with the tea gardens in other parts of India or in other parts of the world it is doomed to destruction. If this great Industry were to disappear, the Assam Government would lose 90 per cent of its agricultural income-tax, to mention one item only. This would involve the bankruptcy of the State of Assam or very drastic retrenchment throughout all departments. However, Sir, I wish to make it quite clear that in the earlier debate, and in the debate to-day, I am not specially pressing the claim of the Tea Industry. They are merely one of the many consumers in Assam and we do not ask that they should be placed in any privileged position. We ask that all consumers, whether in the Tea Industry, whether in the rationed towns, or whether in the villages, should be made secure from shortage. We feel that the danger which we have faced this year cannot be overcome unless Government adopt a more realistic policy. Lakhs or crores of rupees have been earned illegitimately this year and we can well assume that those who have profited this year will be devoting their energies and resources in the next year to counter the controlled arrangement of Government. Each year, therefore, it needs increasing efforts on the part of Government and to do this Government must have a right policy, they must have a most efficient staff and they must be given the entire backing of the Ministry and of the Congress Party in carrying out a vigorous food procurement policy. Unless this is achieved I see very little prospect of avoiding the danger of starvation. Large sections of the public are looking to the Government of Assam to provide them with food. It is not a great deal to ask of any Government and we trust that from the discussions in the Assembly today the Ministry, and particularly the Minister-in-charge of food, will be able to devise a policy through which he will be able to succeed where in the past only failure has resulted. We do not wish to embarrass Government and as I said earlier, we are most anxious for the procurement organisation to be a success. I can assure the Hon'ble Minister that any support or any assistance which can be offered by the Tea Industry will be most readily and willingly given.

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই অৱশ্যে দুই-তিনি বাৰ উঠাৰ মূৰত কোনো বকমে অসুবিধা পোৱাত আপোনাক ধন্যবাদ দিছো, আৰু যিটো সময় বান্ধি দিছে তাৰ তিতৰতে থাকিবলৈ চেষ্টা কৰিম। প্ৰথমে কওঁ যে উত্তৰ লক্ষীম-পুৰৰ বাইজৰ যোৱা ভূমিকম্পত বিধ্বস্ত হোৱাৰ পিছত আকৌ পুনৰ বাৰ জলপ্লাবনত কেইবাটাও মৌজা খাদ্যৰ অভাৱত জুৰুলা হৈছে। যোৱাবাৰ বাজেট অধিবেশনৰ সময়ত এখন দৰখাস্ত দিছিলো যে কেনেবাকৈ যদি খাদ্যৰ অভাৱ হয় বা কোনো মৌজাত বানপানী হয়, তেতিয়া যাতে আহাৰ যোগোৱাত কোনো অসুবিধা নহয় তাৰ কাৰণে কেইটামান অঞ্চলত ধান মজুত ৰখা কেন্দ্ৰ খুলিব লাগে। এই বিষয়ে মই আৰু মোৰ বন্ধু শ্ৰীযুত কাৰ্ক দলৈ মিৰি ডাঙৰীয়াই বহুত লিখালিখি কৰাৰ ফলত সংগ্ৰহ বিভাগে কয় ৰাজহ বিভাগে কৰিব আৰু ৰাজহ বিভাগে কয় সংগ্ৰহ বিভাগে কৰিব বুলি। এনেকৈ জুলাই মাহলৈকে একো ঠিক নহল। তাৰ পিচত কোনো বকমে দুখন ঠাইত স্থানীয় কৰ্মী সকলে থিক কৰে। কিন্তু বাৰিষাৰ লগে লগে ৰাস্তা ঘাটৰ অসুবিধা হৈ বদতিৰ পৰা ধান চাউল নিয়া অসম্ভৱ হৈ পৰিল। নাৱেৰে ধান নিয়াত কিমান অসুবিধা তাক কোৱা কঠিন। আজি বৰদলনী, কদম, গোহাই মৌজাত ধানৰ অভাৱত যি

অৱস্থা হৈছে নিজে নেদেখিলে সেই অৱস্থা বুজা বা অনুভৱ কৰা টান। সেই মৌজা কেইটা ডিব্ৰুগড় সংগ্ৰহ বিভাগৰ অধীনত হোৱা কাৰণে বহুত লিখালিখি কৰিছে সেই অঞ্চলত সংগ্ৰহ হৈ থকা ধান পোৱা হৈছিল। সংগ্ৰহ বিভাগৰ বেমেজালিৰ কাৰণেই সেই অঞ্চলত ধান মজুত থকা সত্ত্বেও বাইজক ধান যোগোৱাত নানান অসুবিধা হৈছিল। যোৱা বছৰ ভূমিকম্প আৰু বানপানীৰ কাৰণে হাহাকাৰ অৱস্থা হৈছিল আৰু এতিয়া বানপানীৰ কাৰণে তেওঁ বিলাকৰ ঘৰৰ ভিতৰতে একাঠু পানী হৈ হাহাকাৰ অৱস্থা হৈছে।

আমি কৈছিলো যে উত্তৰ লক্ষীমপুৰ টাউনত নিজ কদম, বৰদলনী আদি অঞ্চলত একোটা কেন্দ্ৰ কৰা হওক। কিন্তু আমি একো নুবুজিলো কিয় আমাৰ পৰামৰ্শ নেমানিলে। আকৌ আমি যি কেইটা কেন্দ্ৰত ধান মজুত ৰাখিবলৈ কৈছিলো তাত কিয় নেৰাখিলে তাকো কব নোৱাৰো। আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ দুঠাইত কেন্দ্ৰ খোলা হৈছে বুলি কৈছে, অৰ্থাৎ ভূমিপৰা আৰু বৰদৈ বামত। গোহাই মৌজাৰ বেবেজিয়া অঞ্চলৰ মানুহে আহি নোক কৈছে যে “আমি ধানৰ অভাৱত মৰিব লগাত পৰিছো, কি কৰিম”। মই চৰকাৰলৈ টেলিগ্ৰাম কৰিলতহে স্থানীয় Subdivisional Officer চাহাবক তালৈ অনুসন্ধান কৰিবলৈ পঠাই আৰু চাউনৰ Free Distribution ৰ ব্যৱস্থা কৰে। সেই কাৰণে যাতে বাইজক অসুবিধাৰ সময়ত উদ্ধাৰ কৰিব পৰা যায় তাৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিবৰ কাৰণেই আমি সময় মতে চৰকাৰক জনাইছিলো।

আমি মুখেৰে জনাইছো, আনকি Telegram কৰিও জনাইছো। তাৰ অভাৱগুণ্ড বাইজৰ খোৱাৰ অভাৱ পিন্ধাৰ অভাৱ এই কথা বাইজৰ তৰফৰ পৰা মহকুমাৰিপতিক জনাই কোনো ফল নোপোৱাত আমি Telegram কৰি জনাব লগা হয়। এনেকুৱা এটা অৱস্থাৰ যাতে সৃষ্টি নহয়, তাৰ দিহা কৰিবৰ কাৰণে মই মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক নিবেদন কৰিলো। যাতে কোনো চিঠিৰ দ্বাৰা জনাই স্থানীয় কতৃপক্ষক এই বিষয়ে সজাগ কৰি দিয়া হয় এয়ে মোৰ চৰকাৰৰ ওচৰত নিবেদন।

আজি এনেকুৱা বহুত ঠাই আছে যত ধোৱা পিন্ধাৰ হাহাকাৰ হৈছে। সেই সকল অভাৱ-গুণ্ড বাইজৰ ভালকৈ এটা Census কৰি সেই অনুপাতে সাহায্যৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। গতগৈ মেন্টৰ তৰফৰ পৰা Subdivisional Officer চাহাবৰ জৰিয়তে কৰা Census ৰ মতে প্ৰায় ১৮০০ পৰিয়াল মানুহ বানপানী ভূমিকম্পত প্ৰপীড়িত হৈছে, সেই মানুহ বিলাকে চৰকাৰৰ সাহায্যত যি অলপ ধানৰ খেতি কৰিছিল তাৰ কিছু অংশেৰে তেওঁলোকে ভবিষ্যৎ আকালৰ পৰা নিজক ৰক্ষা কৰিবলৈ যি অলপ ধান পালেহেতেন সিও এইবাৰ বানপানীত একেবাৰে নষ্ট হৈছে। এতিয়া অৱস্থা ইমান জটিল হৈছে যে অহা বছৰো সেই লোকসকলে সাহায্যৰ কাৰণে হাত পাতিব লাগিব বা চৰকাৰে সেই লোক সকলক পুৰি থাকিব লগা হব। সেই কাৰণে উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ বদতি আদিত সংগ্ৰহ কৰি যি ধান পোৱা হয়, সেই খিনি বাহিৰলৈ পঠোৱাৰ লগে লগে যাতে উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ বাইজৰ কাৰণেও ৰখা হয়, তাৰ নিমিত্তে মই চৰকাৰক নিবেদন কৰিলো।

আজি উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ সম্পৰ্কে বহুতে বহুত কাম কৰিছে বুলি সদনৰ বহু সদস্যই কৈ গৈছে, কিন্তু আজিলৈকে মই দেখাত বাহিবৰ বাইজৰ তৰফৰ পৰা দিয়া সাহায্যৰে উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ বাইজৰ সকলো প্ৰকাৰৰ অভাৱ মোচন হোৱা নাই। সেই বাইজৰ অৱস্থা অতি শোচনীয় হৈয়েই আছে।

উৎপাদন বৃদ্ধিৰ কথাটো আহি মই ইয়াকে কও যে Agriculture বিভাগৰ Demonstrator কৰ্মচাৰী আদিৰ কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা উৎপাদন বৃদ্ধিৰ একো সহায়তা হোৱা নাই। কেৱল দুই এখন মিটিং কৰি অকল Procurement ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি বহি থাকিলেই খাদ্য সমস্যাৰ সমাধান নহব। Agriculture বিভাগে ঠায়ে ঠায়ে Food Committee, মৌজা কমিটি, District Committee আদি কৰিছে, সেই বিলাকৰ জৰিয়তে কোন অঞ্চলত কিমান

খাদ্য রস্তু আছে, কিমান দৰ্কাৰ, কিমান বেচি বা কম আছে এই সকলোবোৰ Census কৰি উলিয়াব লাগে। কোন ঠাইত কিহৰ খেতি কৰে কিমান বেছি খেতি হয় সেই বিলাকৰ পৰিপাতিকৈ এটা হিচাব কৰি ৰাখিব লাগে। ইয়াকে নকৰি সেইবিলাক অফিচাৰক বহুৱাই দৰ্জ্জা খুৱাই পেলাই থলে কোনো সমস্যাৰ সমাধান নহয় বৰং সমস্যা বাঢ়িহে যাব। বৰ্ত্তমান সৰ্ব্ব প্ৰধান কৰ্ত্তব্য হৈছে ৰাইজৰ মাজত বহুল উৎপাদনৰ Campaign কৰি দেখুৱাব লাগিব যে এই বছৰ এই ধানৰ খেতি কৰা হৈছে আৰু এই খেতি এই ঠাইত বেচিকৈ হয়। এনেকৈ খেতিয়ক ৰাইজৰ মাজত এটা চেপ্টা কৰি যদি দেখুৱাব পৰা যায় তেতিয়া সেই ঠাইত তেনে খেতি কৰি ৰাইজে আমাৰ উৎপাদন শক্তি বৃদ্ধি কৰিব পাৰিব। কাজেই এটা তুলনামূলক দৃষ্টান্ত দেখুওৱা বিশেষ দৰ্কাৰ হৈ পৰিছে।

আমি দেখিছো, বাগান বিলাকত হাজাৰ বাৰশ বনুৱা আছে। আমি জানো যে ধানতকৈ মৰাপাট আদি উৎপন্ন কৰিলে বেচি টকা পোৱা যায়। বাগিছাত এনেয়ে পৰি থকা মাটি বনুৱা সকলৰ দ্বাৰা সেই বিলাকত খেতি কৰালে অন্ততঃ বাগিছাৰ ৰাইজৰ খাদ্য যোগানৰ সুবিধা হব। আজি যদি লাখ লাখ বনুৱাক অসমীয়া খেতিয়ক কেইজনেই খুৱাব লগীয়া হয়, ই বৰ ডাঙৰ সমস্যা। তাৰ ওপৰিও বাহিৰৰ পৰা আন খেতিয়ক মানুহ সোঁত নিচিঙাকৈ আহি থকাত অসমীয়া খেতিয়ক সকলৰ ওপৰত চাৰিও ফালৰ পৰা হেঁচা পৰিছে। এনে অৱস্থাত এই মুষ্টিমেয় অসমীয়া খেতিয়ক কেইজনে ইমান বিলাক মানুহক বহুৱাই খুৱাবলৈ উৎপাদন কৰাত সক্ষম হোৱা অসম্ভৱ। বাটে-বাটে কেৱল দেখিবলৈ পাও, দুটা বাদাম গুটি হাততলৈ বিক্ৰী কৰা, এখন সৰু পানিৰি ডোকাৰ দি বহা আদি লোকৰ সংখ্যা বেচি হৈছে। এই Refugee হৈ অহা লোক সকলক কেৱল সৰু সৰু দোকান এখন দি অসমীয়া খেতিয়ক কেইজনৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ গুণ্ণমাৰ ভাৰ নিদি তেওঁলোকক পৰি থকা মাটিত খেতিৰ কামত নিয়োগ কৰিলে, কেবল তেতিয়াহে অসমীয়া খেতিয়ক কেইজনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব লগা নহব। তাকে নকৰিলে অসমীয়া খেতিয়ক কেইজনৰ ওপৰত বহুৱাই কিছুমান অনাখেতিয়কক পোহাৰ ব্যৱস্থাহে মাত্ৰ কৰা হব।

তাৰ পিচত প্ৰত্যেক বাগিছাতে চাহ খেতিৰ লগে লগে ধান, কুহিয়াৰ, মাহ, সৰিয়হ আদিৰ খেতিৰো ব্যৱস্থা কৰিব পাৰি। তাকে কৰিলে বনুৱা সকলৰ খাদ্য বাগানতেই উৎপন্ন হয় আৰু অসমীয়া খেতিয়ক কেইজনেও অলপ বেহাই পায়।

আমাৰ Hardman চাহাবে কৈছে যে আমাৰ খেতিয়ক Tax Free হৈ আছে আৰু সেই সকলৰ ওপৰত Tax বহুৱাব লাগে। কিন্তু আজি খেতিয়ক সকলে কি কৰব পৰা মুক্তি পাইছে? তেখেতে এইটো কথা এই কাৰণে কৈছে যে গভৰ্ণমেণ্টে খেতিয়ক সকলৰ ওপৰত Agricultural Tax বহুৱাব Plan কৰিলেই গৱলীয়া ৰাইজে যি অলপ ধান খোৱাৰ জোখাৰে ৰাখিছে সিও ওলাই আহিব। তেতিয়া হলে তেখেত সকলৰ খোৱাৰ সমস্যা সমাধান হব। কিন্তু গৱলীয়া ৰাইজে ভৰালৰ ধান পোতা নাই। দুই এবৰৰ যি অলপ ধান আছে তাক নিজে খাবলৈয়ো খোৱা নাই; গাঁৱৰ খাবলৈ নোহোৱা মানুহক দুৰ্ভিক্ষৰ পৰা ত্ৰাণ কৰিবলৈ ৰাখে। গাঁৱত হয়তো ২০ ঘৰ মানুহ আছে কিন্তু তাৰ ভিতৰত ৪৫ ঘৰৰহে ৰাহি ধান থাকিব পাৰে বাকী ১৬৫১৭ ঘৰৰ হয়তো খাবলৈ নাই, কাজেই গোটেই ষিনি ধান এখন গাঁৱৰ পৰা Seize কৰি অনাটো এটা যুক্তি সঙ্গত কথা নহয়। কাৰণ গৱলীয়া মানুহে ধান ৰাখে খাবলৈ আৰু আৱশ্যক হলে ওচৰ চুবুৰীয়াক দি সহায় কৰিবলৈ। Hoard কৰিবলৈ নহয়। আজি Sub-Deputy Collector আৰু আন আন সংগ্ৰহ বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলক নিৰ্দ্দেশ দিব লাগে যে গৱলীয়া মানুহৰ কাৰণে যথেষ্ট Provision ৰাখিহে সংগ্ৰহৰ কাম কৰিব লাগে। আমাৰ Hardman চাহাবে কৈছে যে গৱলীয়া মানুহে Tax নলগোৱাৰ কাৰণে ধান লুকুৱাই থয় সেই কথা মই বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰোঁ।

তেখেতে আৰু এটা কথা কৈছে যে সংগ্ৰহ বিভাগে কৃতকাৰ্য্যতা লাভ কৰিব পৰা নাই। পাৰে কেনেকৈ? অনেক মহকুমাত ধান খেতি কম হয়। সংগ্ৰহ বিভাগে সংগ্ৰহ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলে সেই ঠাইত ধান পায় কৰ পৰা?

আজি আমাৰ দেশত অধিক উৎপাদনৰ বিষয়ে বশদ ভাবে চিন্তা কৰিব লগীয়া হৈছে। কি ভাবে, কি ব্যৱস্থা কৰি অধিক শস্য উৎপাদন কৰিব পৰা হ'ব, তাৰ উপায় উদ্ভাৱন নকৰিলে নহ'ব। খেতিয়ক আৰু উপদেষ্টা সকলৰ লগত যোগাযোগ নবখাকৈ, খেতি কৰক, খেতি কৰক বুলি খেতিয়কৰ কানত নপৰা। ঠাইৰ পৰা দীঘল দীঘল শ্ৰুতি মধুৰ আৰু বিস্তৰীয়া বক্তৃতা দিলেই নহ'ব। খেতিয়ক বিলাকৰ ভিতৰুৱা গাঁৱলৈ গৈ, য'ৰে য'ৰে ফুৰি, তেওঁ বিলাকৰ অভাব অভিযোগ বিলাক উপলব্ধি কৰি, আৱশ্যকীয় উপায় উদ্ভাৱন কৰি, ব্যৱস্থা হাতত ললেহে—থুকত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা কৰা হ'ব। খেতিৰ সজুলি, গৰু-গাই আৰু সময় মতে সঁচ কঠিয়াৰ যোগান দিয়া কাৰ্য্যত সহায়তা কৰিব পাৰিলেহে দুখ-ক্লেশগ্ৰস্ত এই খেতিয়ক বিলাকৰ উপকাৰত আহিব আৰু তাকে কৰিব পাৰিলেহে, খাদ্য সংকটৰ কিছু উপসম হ'ব। এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো আৰু এই দুখেতৰা খেতিয়ক সকলৰ প্ৰতি চৰকাৰৰ যি দায়িত্ব, সেই দায়িত্ব বজাই ৰাখিবলৈ অনুৰোধ কৰো। আমাৰ দেশত আজি প্ৰায় ৪ বছৰ মানৰ আগৰে পৰা অগ্নি শব্দে দেখা দিছে, যদিও এইটো অৱস্থাই আমাৰ দেশত দেখা দিব নালাগিছিল। দুবেলা দুমুঠি মানুহে পেট ভৰাই খোৱা অৱস্থাৰ পৰা আজি, আমাৰ দেশৰ খেতিয়ক প্ৰধান মানুহে, গাৱে-ভূঞে, ধান চাউলৰ অভাৱত হাহাকাৰ কৰি, লঘোনে ভোকে দিন নিয়াৰ লাগিছে। সপ্তাহত যি দুই চাৰি দিন জোৰা 'বেচনৰ' চাউল দিয়া হৈছে—লিও, একেবাৰে মানুহৰ ভক্ষণৰ উপযোগী নহয়। (Unfit for Human Consumption)। গাঁৱৰ মানুহৰ লগত, গাঁৱত ঘূৰোতে মই নিজে এই বিলাক চাউল ব্যৱহাৰ কৰি আহিছো আৰু কবলৈ দুখ লাগে—

(হাঁহিৰ ৰোল)

আপোনালোকে হাঁহিছে—, মোৰ সন্দেহ হয় পৰিষদৰ সদস্য সকলে বেচনৰ চাউল একেবাৰে দেখিয়েই পোৱা নাই, এই পচা মলঙা পেট উখহা চাউল বিলাক খাই আমাৰ বাহিৰে আধা পেটীয়াটকৈ দিন নিয়াৰ লগা হৈছে। চাউলৰ অভাৱ.....

The Hon'ble the SPEAKER: আপোনাৰ সময় শেষ হৈ আহিছে। কি কব লগা আৰু আছে সোনকালে কওক আৰু পাঁচ মিনিট সময় পাব।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: তাৰ পিচত, মোৰ মনত আছে—
Dr. Emran Husain ডাঙৰীয়াই কৈছে যে কিছুমান চিপাহী বা মিলিটেৰী দিলে তেখেতে ধান চাউলৰ জোগাৰ কৰি দিব। এই বিষয়ত **Dr. Husain**ক অনুৰোধ কৰো আৰু লগতে চৰকাৰকো অনুৰোধ কৰো যেন তেখেতক পুলিচ অথবা মিলিটেৰী সহায় দিয়ে আৰু তেখেতেও সেই ধান চাউল সংগ্ৰহ কাৰ্য্যত অভিনৱ নিপুণতা দেখুৱাই।

মই আৰু এটা কথা ক'ব খোজো যে, উত্তৰ লক্ষীমপুৰ ভূমিকম্প বিধ্বস্ত আৰু বানপানী পীড়িত অঞ্চল, ভূমিকম্প আৰু বানপানীৰ পাচত, এই অঞ্চলত যি দুই একমোন ধান অতিবিজ্ঞ হয় সেই ধান উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ ৰাইজৰ কাৰণে যোগানৰ ব্যৱস্থা নকৰাকৈ, উহিবলৈ ফালয়াই দিব নালাগে। উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ যিবিলাক অঞ্চলত অতিবিজ্ঞ ধান পোৱা যায় সেই অঞ্চলৰ পৰা ধান চাউল উলিয়াই অনা সহজ নহয়। সেই **Surplus area** বিলাকলৈ যাবলৈ এহাতো ৰাস্তা নাই। **Post-War Development** আঁচনিতো এই অঞ্চলৰ কাৰণে কোনো ৰাস্তা নহল—অৱশ্যে, এইটো অনেক ক'ৰ যে দিয়া হলেও—ভূমিকম্প আৰু বানপানীয়ে লৈ গল-হেতেন—কিন্তু যি অঞ্চলত ধান পোৱা যায় সেইবোৰ অঞ্চলত ভূমিকম্পই ৰাস্তা ঘাট নষ্ট কৰা নাছিল। ৰাস্তাৰ আঁচনি হয়, estimate হয়; কিন্তু দুখৰ কথা, এই **surplus area** বিলাকত ৰাস্তাটো নুঠে। মই জানো—মই বুজো, ভূমিকম্প বিধ্বস্ত আৰু বানপানী প্ৰপীড়িত ১,৮০০ টা পৰিয়াল, সেই বিপদৰ সময়ত যেতিয়া মৰণৰ অভিসুখে ধাবিত হৈছিল কেনেকৈ তেতিয়া সেই সকলক জীয়াই ৰখা হৈছিল। এৰোপ্লেনেৰে যেতিয়া বিধ্বস্ত অঞ্চলৰ আকাল হোৱা মানুহৰ মাজত চাউল যোগাইছিল তেতিয়াৰ পৰা মানুহে অনাহাৰে, অৰ্দ্ধাহাৰে, কচু ঢেঁকীয়া, ৰঙা লাও সিঁজাই খাই জীয়াই থাকিব লগীয়া হৈছে, গাৱে গাৱে ফুৰি সেইটো মই নিজ চকুৰে দেখি আহিছো।

তাৰ পিচত, যাতায়াতৰ অসুবিধা, অন্যান্য ঠাইৰ লগত যোগাযোগ নথকা ঢকুৱাখানা, বৰদলনী আদি বিধ্বস্ত অঞ্চলৰ মানুহে—সেই ঠাইৰ উৎপাদনৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিয়েই প্ৰাণ ৰাখি আহিছে। বৰদলনী, ঢকুৱাখানা, গোহাই, কদম আদি অঞ্চল বিলাকৰ ধান চাউল আজি নাইকিয়া হৈছে। তালৈ চৰকাৰে খাদ্য সম্ভাৰ পঠাব লাগে। তাৰ পিচত, চমুকৈ মই উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ কাপৌৰ যোগান ব্যৱস্থাৰ সম্পৰ্কে কিছু কৈয়েই যোৱা বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিম। উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ যোৱা আগষ্ট চেপ্তেম্বৰৰ কাপৌৰৰ 'ক'টা' কি হ'ল, কলৈ গ'ল, কত অন্তৰ্ধান হ'ল কোনেও ক'ব নোৱাৰে। ইফালে ইয়াৰ মানুহে কাপৌৰ কানিৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰিছে। মানুহে কাপৌৰ নাপায়; বৈ কাটি ল'বলৈয়ো সূতা নাপায়। উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ কাৰণে যি জন চৰকাৰী এজেন্ট লোৱা হয় তেওঁক যেন স্থানীয় লোকৰ পৰা লোৱা হয়, এই বিষয়ে চৰকাৰে যেন বিবেচনা কৰে।

অৱশেষত, চৰকাৰক এই মিনতি জনাও যে, এই উত্তৰলক্ষীমপুৰ মহকুমাৰ, যোগাযোগ নথকা ভিতৰুৱাল অতিৰিক্ত অঞ্চল সমূহৰ লগত ৰাহিবৰ পৰা যাতে Touchত ৰাখিব পাৰি তাৰ কাৰণে ব্যয় কৰিবলৈ যেন সক্ষম নকৰে। এই অঞ্চল বিলাকৰ বহুত সংখ্যক অঞ্চলেই ট্ৰাইবেল প্ৰধান। এই ভিতৰুৱা অঞ্চল সমূহ আৰু তাৰ ৰাইজ সকলক এই বিলাক সুযোগ দিব পাৰিলেহে—আমাৰ কল্যাণ হ'ব।

ইয়াকৈ কৈ মই সামৰণি মাৰিলো।

Srijut SANTOSH KUMAR BARUA: Mr. Speaker, Sir, I shall take only 5 minutes.

The Hon'ble the SPEAKER: I give you only 5 minutes.

Srijut SANTOSH KUMAR BARUA: Mr. Speaker Sir, I take this opportunity to speak a few words regarding the present food situation in my part of the State. For the last few years, the food situation has not been happy at all in the State. In spite of Government's best efforts by initiating various measures of "Grow-More-Food" the situation did not improve. On the contrary it continued to deteriorate steadily year by year on account of the failure on the part of Government to stabilise the food position of the State. I think, it has reached its climax this year after the recent flood that swept across the country and caused serious and extensive damage to the standing crops. Sir, in this connection, I would like to say that I know the condition that is prevailing in my part of the Subdivision, and I can speak with some amount of authority about it. The areas on both sides of the river Brahmaputra and Gangadhar have been badly ravaged by this flood. These areas cover a large tract comprising the thanas of Dhubri, Bilasipara, Golakganj, Manikchar and South Salmara and constitute about 2/3rd of the whole of the Dhubri Subdivision. The Ashu crop was ripe with and there was prospect of a good harvest in these areas, but flood came suddenly, rather unusually early this year and the devastation of this crop is complete. These areas are deficit areas in normal years and acute food shortage was already there. So the total loss of the Ashu crop has placed these people virtually in the grip of famine. Rice is selling in Dhubri at Rs.80 per maund and even the quantity available is absolutely inadequate. So the situation is most distressing. I therefore, draw the attention of the Government to the seriousness of the situation and at the same time request Government to take immediate measures for saving these people from starvation and death.

Maulavi Syed ABDUR ROUF: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজ আমাদেৰ আলোচনা চলছে খাদ্য সমস্যা নিয়ে। অখাদ্য দিয়ে যদি খাদ্য সমস্যাৰ সমাধান হ'ত, তাহলে আমি এই কথাই বলতাম যে কচু, কলাগাছ ইত্যাদি খেয়েও মানুহ বেঁচে থাকুক। কিন্তু এখন দেখছি যে খাদ্যেৰে চেয়ে অখাদ্য সমস্যাই বড় হয়ে দাড়িয়েছে। কাৰণ সেই অখাদ্যও শেষ হয়ে

এসেছে। না খেয়েই এখন মানুষকে বেঁচে থাকতে হয়েছে। যাই হউক এটা ঠিক যে মানুষ না খেয়ে মরেছে। এই কথা যদি বলা নাও যায় যে হাজার হাজার মানুষ না খেয়ে মরেছে এ কথা সত্যি যে (Dr. E. H. Choudhury স্মরণে, স্মরণে) শত শত লোক মারা গিয়েছে। সেই জন্য অবশ্য গভর্ণমেন্টকে দোষ দেওয়ার কোন সাধ্যতা নাই। এখন অনেকেই বলেছেন যে বানপানী, ভূমিকম্প এবং দাঙ্গাহাঙ্গামার ফলে খাদ্য সমস্যা জটিল হয়ে লোক মারা গিয়াছে। যাহা হউক যদি মানুষ মানুষকে বা আল্লাহ, ভগবানকে দোষ দিয়েই এই সমস্যার সমাধান করতে পারত, সে ছিল স্বতন্ত্র কথা। আমি জিজ্ঞাসা করি কাওকে দোষ না দিয়ে কি এর প্রতিকার করার কোন উপায় আছে কি না এবং সে বিষয়ে চিন্তা করা যায় কি না? সেই বিষয়ে গভর্ণমেন্টের এবং অন্যান্য চিন্তাশীল লোকের চিন্তা করা উচিত। এই মর্মে যদি আমি কয়েকটা suggestion এই সদনে উপস্থাপন করি তাহলে আশা করি গভর্ণমেন্ট তা গ্রহণ করবেন।

প্রথমে আমাদের দেশের মাটি বন্টন নীতি সম্বন্ধে দুই একটি কথা বলব। এখানে আমি এইটুকু বলতে চাইনা যে মাটি শুধু মুসলমানের পাক, আমি বলি হিন্দু-মুসলমান, অসমীয়া বাঙ্গালী সবাই পাক। কিন্তু এই কথা আমি গভর্ণমেন্টকে জানাতে চাই যে, তাদের নাকি একটা মাটি বন্টন নীতি আছে আর তার জন্য জিলায় জিলায়, মহকুমায় মহকুমায় এক একটি Advisory Board ও আছে। এই বোর্ড থেকে ফাইল যখন অফিসে আসে, তখন সে ফাইল থেকে নীতি টুকু হারিয়ে যায়।

দ্বিতীয়তে আমার অভিজ্ঞতা থেকে আমি এই কথাই বলতে চাই যে বন্টনের সময় দেখা যায় actual tillers of the soil যারা, তারা কেউ মাটি পায়না পায় কেবল অফিসের কেরানী, চাপ্রাছি, দোকানীই। কিন্তু যারা মাটিহীন কৃষক তারা পায়না।

তৃতীয়তে কি ভাবে ফসল উৎপাদন করতে পারি সে বিষয়ে একটু বলতে চাই। আমাদের দেশে মানুষ দুই রকমে কৃষি করে। এক রকম কৃষি রীতিমত চাষ দিয়ে করে আর অন্য রকম কৃষি একটা চাষ দিয়ে করে যেটাকে এক চাষের ধান বলে। এই দুই রকম কৃষির ফসলেরও অনেক তফাৎ আছে। আপনারা লক্ষ্য করলে দেখবেন যে যারা এক টুকরা জমিতে বৎসরে তিনটি ফসল জন্মাইতে পারে তাদের কিন্তু জমি দেওয়া হয়না। কাজেই আমাদের এই মাটি বন্টন নীতির ভুলের ফলে অনেক সময় ধানের যোগাড় হয়না সুতরাং যতক্ষণ পর্যন্ত মাটি বন্টন নীতিতে ভুল থাকবে; ততক্ষণ পর্যন্ত আমাদের খাদ্য সমস্যার সমাধান করতে পারবেন না। দেশের মাটি যতক্ষণ একসনা থাকবে, মাটি যতক্ষণ ম্যাদী হবেনা তিল ফসল উৎপাদন করা কৃষক যতদিন উপযুক্ত পরিমাণ মাটি পাবেনা, অকৃষকে মাটি দিয়ে যতক্ষণ এক চাষের ধানের উপর নির্ভর করতে হবে ততক্ষণ পর্যন্ত খাদ্য সমস্যার সমাধান কোন প্রকারে সম্ভবপর নয়। একথা দৃঢ়তার সঙ্গে আমি গভর্ণমেন্টকে জানিয়ে দিতে চাই।

The Hon'ble the SPEAKER: Hon. Member's time is up.

Maulavi Syed ABDUR ROUF: আমি আর একটা কথা বলতে চাই যে বর্ষাকালে জলে অনেক ধান নষ্ট হয়ে যায়। নদীর তীব্র প্রোভেই এই ক্ষতিটা হয় সব চাইতে বেশী। এইরূপ প্রোভে বলা হয় "চালা"। এই প্রোভ থেকে ধানকে রক্ষা করার জন্য দুইশ দেড়শ গজ deep করে ধনসা দেওয়া যায়। বর্ষাকালে যখন নদীর প্রোভ প্রবল হয়, তখন এই ধনসাগুল পড়ে যায়না ফলে হাজার হাজার বিঘা মাটির ফসল রক্ষা করা সম্ভব হতে পারে। আশা করি ইহার একটি সুব্যবস্থার জন্য গভর্ণমেন্ট দৃষ্টিপাত করবেন।

এর পর আমি আর একটা নতুন ধানের কথা বলতে চাই। সেটা হয়েছে ঘাতিয়া ধান, অর্থাৎ এই ধান ৬০/৭০ দিনে আবাদ করা যায়। যদি আমাদের দেশের লোক এই ধান উৎপাদন করে তাহলে অনেকটা সমস্যার সমাধান হতে পারে।

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: এইটো তেখেতে একো নতুন কথা কোরা নাই। আমার ইয়াত কবা দোয়াহি ধানের কথা কৈছে।

The Hon'ble the SPEAKER: You are simply repeating the things.

Maulavi Syed ABDUR ROUF: আমাদের পৌষ মাঘ মাসে আবাদ করা ধানের সঙ্গে সঙ্গে একত্রে চিনা বোনা যেতে পারে। এই ধান ও চিনা একত্রে পৌষ, মাঘ মাসে আবাদ করলে চৈত্র মাসে চিনা কাটা যায়। বাকী আমন ধানটা বর্ষার জল আসার আগেই বেশ বড় ও শক্ত হয়ে উঠে। এই আমন ধান বর্ষার সময় ১০।১ দিন জলের তলে থাকলেই নষ্ট হয়ে যায়না। আমাদের কৃষকদের যদি এই চিনা এবং আমন একত্র আবাদ করতে পরামর্শ দেওয়া হয়, তাহলে আমি আশা করি দেশের খাদ্য সমস্যা অনেকটা সমাধান করা যেতে পারে। তাই আমি গভর্ণমেন্টকে এদিকে দৃষ্টি দিতে বলছি।

Mr. LARSING KHYRIEM: Mr. Speaker, Sir, having heard the speeches of so many hon. Members and also their suggestions and the reply given by the Hon'ble Minister-in charge on this issue I think there is hardly anything left for me to add. But I only want to point out the difficulties arisen in my area, that is, the Dawki area in the Jowai subdivision.

People of this area grow only the money crops, such as betel leaves, betel nuts, oranges, *tez-pata*, etc., etc. Practically there is no land there fit for growing food crops except in very few places here and there which are fit for growing millets only. As a result of this, Sir, those people are put to great hardship. For long the Government was giving these people 2 chattaks of rice per head per week. But recently this ration quota has been raised to 4 chattaks per head per week, whereas the people in the Cherra side, who are also border people, are given 8 chattaks per head per week. Besides, the people living in the town are given one seer and 5 chattaks of rice per head per week. Sir, I fail to understand this partiality or disparity made between the border people and the town people. Even amongst the border people a difference in the distribution of quota is made and that is between the Dawki area and the Cherra area. I, therefore, appeal to the Government to see that the people of Dawki area also get the same amount of quota as the people of Cherra area get and also to make that quota at par with that of the town area in the near future. These people, as we all know, have to experience great hardship in regard to supply of food and trade. As regards food they had to depend on others, namely, people of Sylhet and other parts of Assam in pre-partition days. As regards trade they are mainly connected with Sylhet District, now a part of Pakistan. At present those people have to supplement their inadequate quota of rice by purchasing it at the rate of Rs.55 to Rs.60 per maund. In these hard days, Sir, it is unthinkable how these people could afford to purchase rice at such a high rate. It has already been stated that many people cannot afford to purchase rice at such exorbitant price. Any way, Sir, as long as Pakistan people are purchasing their commodities they can somehow or other pull on, and for this we are grateful to the two Prime Ministers of India and Pakistan for the trade agreement reached last year as well as this years. But once that agreement becomes ineffective those people will be nowhere. Of course, I agree with the Government that the shortage of rice is due to the earthquake, floods, etc. But there are other factors also that is the Government officers engaged in the distribution of foodstuffs are not faithful and sincere in their duties, and there is mal-distribution done in the Supply Office in Shillong. I, therefore, request the Hon'ble Minister-in-charge to see to all these.

In conclusion I again request the Government to take into consideration the inadequate quota of rice for the people of Dawki side and to increase the same to the level of that given for the people of Cherra side. Otherwise, Sir, those people will not be able to stand long.

With these words I resume my seat.

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ডাঃ ইমবান হুছেইন চৌধুরী চাহাবে খাদ্য সমস্যা সম্পর্কে এটা আলোচনাৰ অবতারণা কৰি আমাকো সেই আলোচনাত অলপ ভাগ লবলৈ সুবিধা দিয়াত মই তেখেতক ধন্যবাদ দিছো। কিন্তু তেখেতে যিবিলাক কথা ইয়াত উত্থাপন কৰিলে, মই অবশ্যে সেই বিলাক কথা তেখেতৰ নিছিনা মানুহৰ পৰা শুনিবলৈ আশা কৰা নাছিলো। বাজৰৰ মিটিঙত তেখেত উপস্থিত থাকি ধানৰ মোনে ৩০/৪০ টকাকৈ দাম চৰকাৰে বান্ধি দিব লাগে বুলি যি প্ৰস্তাৱ লৈছে... .. Interruption.

***Dr. E. H. CHAUDHURI :** মই বাবে বাবে কৈছো যে তাত যি কথা মানুহবিলাকে কৈছে তাকেহে মই ইয়াত কৈছো। ই মোৰ নিজৰ কথা নহয়। ৰাইজে কৈছে যে আন বিলাক বস্তৰ দাম কমাব নোৱাৰিলে কেবল ধানৰ দাম কমাবলৈ গৈছে কিয় ? যদি ধানৰ দাম কমোৱা হয় আনবিলাক বস্তৰ দামো সেই অনুপাতে কমিব লাগিব। এইটো এটা নায্য কথা। আৰু প্ৰস্তাৱ সভাপতিয়ে নলয়। প্ৰস্তাৱ লয় সভাৰ আন মানুহে যে বাকী বিলাক বস্তৰ দাম চাই ধানৰ দাম বাঢ়াওক।

Srijut SARAT CHANDRA SINHA : মই এইটোকেই হৃদয়ঙ্গম কৰিব পৰা নাই কিয় এই প্ৰস্তাৱ লোৱা হল, যে যদি আনবিলাক বস্তৰ দাম কমাব নোৱাৰে তেন্তে ধানৰ দাম বাঢ়ক।

ডাঃ ইমবান হুছেইন চাহাব Economics ৰ Professor. গতিকে তেখেতে এইবিলাক কথা আমাতকৈ বেচি জানে বুলি মই ভাবো। মোৰ বোধেৰে ধানৰ দাম নকমিলে আনবিলাক বস্তৰ দাম নকমে।

তাৰ পিচত, Mr. Hard van ৰ কেইটামান কথালৈ আঙুলিয়াও। তেখেতে কৈছে যে সংগ্ৰহ বিভাগে ধান যোগাব পৰা নাই। কিন্তু তেখেতক মোৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা কও যে যিবিলাক গাঁৱৰ পৰা চৰকাৰৰ সংগ্ৰহ বিভাগে ধান সংগ্ৰহ কৰিছে, বৰ্ত্তমান সেই গাঁৱতে এক প্ৰকাৰ দুৰ্ভিক্ষই দেখা দিছে। ফলত কি হৈছে ? ৰাইজৰ মনত চৰকাৰ অশ্ৰিয়ভাজন হৈ পৰিছে। তেখেতৰ মতে এতিয়াও যি দুই এখন গাঁৱত অলপ অচৰপ ধান চাউল বাকী আছে তাকো সংগ্ৰহ কৰি আনি তেখেত সকলক খুৱাই গাঁৱলীয়া খেতিয়ক সকলক দুৰ্ভিক্ষৰ মুখলৈ ঠেলি দিব লাগে। সেই কথা মই সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰো।

তেখেতে আমাৰ এই সদনত আমাৰ ৰাজ্যখন যিমান Deficit নহয় বুলি কৈছে, অৰ্থাৎ এইখন এখন Surplus ৰাজ্য বুলিয়েই ধৰি লব খোজে ; সেইটো মই বিশ্বাস কৰিবলৈ টান পাইছো। এতিয়া আমাৰ হাতত যিবিলাক Statistics আছে, তাৰ পৰা জানিব পৰা গৈছে যে আমাৰ দেশত বানপানী ভূমিকম্প আদি প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ ওপৰিও বহুতো বহিৰাগত আৰু ভগ্নলীয়া আহি আমাৰ ৰাজ্যত ভৰি পৰিছে এই মানুহ বিলাক খেতি পথাৰলৈ নগৈ নগবত সোমাইছেহি। একোখন সৰু ডাঙৰ দোকান দি বেপাৰ কৰিবলৈ ধৰিছে। এনেকুৱাও দেখা যায় যে বজাৰ বা হাটৰ এমুৰত বস্তু কিনি সিমুৰত বহি বিক্ৰী কৰিছে। এনেকুৱা মানুহৰ সংখ্যাই দিনে দিনে বাঢ়ি গৈছে আৰু সেই মানুহ বিলাকক অসমীয়া খেতিয়ক কেইটাই খুৱাবলগীয়া হৈছে। এই বিলাক অৱস্থালৈ মনকবিলেই আমি দেখিবলৈ পাম যে, বাহিৰৰ পৰা অহা মানুহ বিলাকে আমাৰ খাদ্যসমস্যা জটিলতৰ কৰি তুলিছে। আৰু তেওঁলোকক স্থায়ী খেতিয়ক সকলে খুৱাব লগা হোৱাত আমাৰ দেশ দুৰ্ভিক্ষৰ সম্মুখীন হৈছে। দুই তিনি বছৰ পূৰ্বে আমাৰ দেশত খাদ্য বস্তৰ অভাৱ নাছিল, সেই অৱস্থা আজি কালি নাই। বৰ্ত্তমান যি অৱস্থাৰ উদ্ভব হৈছে সেইটো সকলোৱে অনুভব কৰিছে। কিন্তু মই এইটোকেই বুজিবলৈ টান পাইছো যে এই সদনতে হওক বা বাহিৰতে হওক কিছুমান বৰ্জতা দি সেই অভাৱ অভিযোগৰ কথা উল্লেখ কৰিলে এই সমস্যা সমাধান হব কেনেকৈ ? কিছুমান সদস্যই আলোচনা কৰিবলৈ গৈ কেৱল চৰকাৰকে তীব্ৰ নিন্দা কৰিছে আৰু ৰাইজক চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে উচতাই দিছে। যেতিয়া আমি কও যে আপোনা-লোকো আহক, সকলোৱে একযোগে ভৰি চাও কেনেকৈ এই সমস্যাৰ সমাধান কৰিব পাৰি,

তেতিয়া তেখেত সকলৰ কোনো নাহে। তেখেত সকলে ভাবিছে, আগত নিৰ্বাচন আহিছে, চৰকাৰৰ সংগ্ৰহ বিভাগক নিন্দা কৰি কিজানি বাইজৰ সহানুভূতি পোৱা যায়। গতিকে, তেখেতসকলে চৰকাৰে গঠন কৰা সংগ্ৰহ বিভাগত খুট উলিয়াই সমস্যাৰ সমাধান কৰিবলৈ বিচাৰে। প্রকৃততে আজি দেশত যি সমস্যাৰ উদ্ভৱ হৈছে—উৎপাদন নোহোৱা হৈছে, সেই সমস্যাৰ সমাধানৰ উপায় উদ্ভাৱনৰ কাৰণে কোনেও গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰা নাই। কেৱল গভৰ্ণমেণ্টক দোষাৰোপ কৰি, কংগ্ৰেছক নিন্দা কৰি, কৰ্মচাৰী সকলৰ দোষ আলোচনা কৰি—বিষয়টোত ৰাজনৈতিক বহণ দি আগত অহা নিৰ্বাচন অভিযানৰ (Election Campaign) হে কাম আৰম্ভ কৰিছে বুলি দুই চাৰি জনৰ বক্তৃতাৰ পৰা অনুমান হল। এই সমস্যাৰ সমাধানৰ পদ্ধতি, মই চৰকাৰক এটা কথা নিবেদন কৰিব খোজোঁ যে—আমাৰ যিটো কৃষিবিভাগ আছে, সেইটো আগতে যেনে আছিল এতিয়াও তেনেই আছে। সত্য কথাত কবলৈ হলে—কৃষিবিভাগ আৰু কৃষকৰ যি সম্বন্ধ—তাৰ পৰিবৰ্ত্তে আছে আমাৰ কৃষিবিভাগ বহু ওপৰত আৰু কৃষক বিলাক, যাক লৈ এই বিভাগৰ কাম চলিব লাগে—তেওঁবিলাক বহু তলত। কৃষক আৰু কৃষিবিভাগৰ মাজত যোগাযোগ নাই—। কৃষিবিভাগ আৰু কৃষকৰ এই যোগাযোগ বিহীন অৱস্থাত—চৰকাৰে যি বিলাক পৰিকল্পনা হাতত লয়, সেই বিলাক কাৰ্য্যকৰী হৈ নুঠে, কেৱল কাগজে পত্ৰইহে কৃষি কাৰ্য্য বৃদ্ধি হয় আৰু কৃষকৰ কৃষি কাৰ্য্যত কোনো বৰকমৰ উন্নতি নহয়। আমাৰ কৃষকে অতিজৰে পৰা যিদৰে খেতি কৰি আহিছে—সেই নিয়ম প্ৰণালীৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন হোৱা নাই। আজিৰ আনৰিক শক্তিৰ যুগত উন্নত দেশবোৰে যিদৰে কৃষি কাৰ্য্য কৰি দেশৰ সম্পদ বঢ়াইছে—তাৰ তুলনাত আমাৰ কৃষকে একো কৰিব পৰা নাই—আগেয়ে যি কৰিছিল এতিয়াও তাকে কৰি আছে। অধিক শস্য উৎপাদন Food Production আদি কমিটিয়ে যি বিলাক ব্যৱস্থা অনুমোদন কৰিছে, সেই মতে খেতিয়ক সকলক ব্যৱস্থা দিব পৰা নাই। অধিক শস্য উৎপাদন অভিযানৰ আগতে আমাৰ যিমান উৎপাদন হৈছিল, আজি—এই অভিযানৰ পাচত—কিমান উৎপাদন বৃদ্ধি হৈছে? ইয়াৰ প্ৰকৃত উত্তৰ হয়তো পোৱা নাযাব। কৃষিবিভাগ আৰু জলসিঞ্চন বিভাগৰ লগে লগে, কি উপায়েৰে কৃষি কাৰ্য্যত উন্নতি কৰিব পাৰি—তাৰ প্ৰকৃত আঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰিব নোৱাৰিলে কেৱল বক্তৃতাৰ দ্বাৰাই এই সমস্যাৰ সমাধান নহব। আজি কৃষিবিভাগৰ কৰ্মচাৰী Agricultural Demonstrator আদি যি বিলাকক গাঁৱত খেতিয়কৰ কৃষিকাৰ্য্যৰ সহায়তাৰ নিমিত্তে নিয়োগ কৰা হৈছে—প্ৰকৃত পক্ষে সেই কৰ্মচাৰী সকলৰ কৃষি-বিষয়ত কোনো অভিজ্ঞতা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে কব পাৰি যে খেতিৰ অপকাৰী পোকবোৰ আৰু তাৰ নিবাৰণৰ উপায় সম্বন্ধে আৰু ঔষধ পাতিৰ ব্যৱহাৰৰ সম্বন্ধে তেওঁলোকে নাজানে। অলপতে আমাৰ তাত মৰাপাটত হোৱা “হেয়াৰী কেটাৰ পিলাব” পোকৰ পৰা মৰাপাট বন্ধ কৰিবলৈ এজন Plant Protection Field Assistant পঠোৱা হৈছিল। Plant Protection Field Assistant, নামটো শুনিবলৈ বৰ ডাঙৰ যেন লাগে। পাচে, সেই কৰ্মচাৰী জনে যি দৰৰ নিছিল—তাক প্ৰয়োগ কৰাৰ লগে লগে পোকবোৰ মাটিতৈ পৰিল সঁচা কিন্তু পিচ দিনা দেখাগল—সেই পোকবোৰ আকৌ গছত উঠি আছে। মই তেতিয়া স্মৃধিলোঁ পোকবিলাক নমৰিলে দেখোন? অফিচাৰ জনে ইতস্ততঃ ভাবে কলে “এবা মৰিব লাগিছিল।” এয়েই আমাৰ কৃষিবিষয়ক কৰ্মচাৰী সকলৰ—জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতা।

The Hon'ble the SPEAKER: আপোনাৰ সময় শেষ হৈছে।

Srijut SARAT CHANDRA SINHA: অধ্যক্ষ মহোদয় মই চমুৱাই আনিছোঁ। এই অধিক শস্য উৎপাদন অভিযান ক্ষেত্ৰত কৃষিবিভাগ আৰু জলসিঞ্চন বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলক এই দায়িত্ব দিব লাগে যে, আগেয়ে যি পৰিমাণৰ শস্য উৎপাদন হৈছিল চৰকাৰৰ আঁচনি মতে, এতিয়া তাতকৈ অধিক শস্য উৎপাদন হবই লাগিব। এইয়ে মোৰ চৰকাৰৰ ওচৰত নিবেদন।

Srijut NILMANI PHOOKAN: Mr. Speaker, S'r, there is no use crying over the spilt milk and it is worse than useless to lament over the quantity that has already gone into the stomach of the cat! Therefore, I only want to suggest certain things which will be taken seriously, I hope, by the Hon'ble Ministers concerned regarding the future tackling in regard to supply of food and cloth.

The food crisis will not be solved, in my honest opinion, simply by the procurement policy of Government or anybody. It will ultimately depend upon the root problem—the Production policy. The Production policy also will not be effective unless the Supply policy and the Transport policy of Government are properly tackled.

In this regard I do not want to dilate, Sir, elaborately. I only want to refer to the Audit Reports of the Government of India and of the State Government also wherein we find that administrative officers have not been able to carry on the policy of the Government—the well-intended policy of Government—into effect on the actual working of it. So, I want to draw the attention of Hon'ble Ministers that drastic steps should be taken in the case of administrative bunglings and laxity and that is the only way of solving the problem.

As regards the remarks made by my Friend, Mr. Hardman, that the land revenue of Government should have been increased regarding cultivable land, I quite admit that the land revenue has not increased even from pre-war rates. It may be so. But has he taken into account and can he give the cultivator a pair of plough bullocks at the pre-war rates? In that case he can say so. At the same time he knows more than anybody else that at least for the last half a century one million acres or at least half a million of fee simple cultivable land are lying fallow in all tea gardens of Assam. For these fee simple lands till now we have not been paid a single farthing. But when a question was raised recently to levy a cess on the fee simple land of 8 annas, he wanted us to be grateful to the tea industry for this. Is this the way that my hon. Friend of the tea industry is telling that Government must solve this problem. Instead of raising the land revenue of these people I suggest to him and through him the tea industry—he has got all records of land to a decimal point—let the tea industry through their Association decide once for all that they will cultivate two crops of Sali and Ahu in their high and low lands just as tea crop itself and after deducting the produce needed for their labour population they can levy the Government and for this levy I would ask the Assam Government to press for supply from the Government of India because every farthing that is yielded by the tea industry by way of duty, excise or the like, go to the coffers of the Central Government.

Therefore it is the duty more of the Central Government than our Government to supply food to the tea garden labourers who are working, and have throughout worked, to enrich the coffers of the Central Government. Sir, we are not responsible for the evacuees, we are not responsible for those people who have been deprived of their land due to floods and earthquake. In tackling these problems the Central Government should come to our assistance. Unless these questions are solved squarely no patch-work by our Government will help. For the last four years we have been criticising the Supply Minister in this Assembly and he in his turn has been giving replies to our criticisms, but this has not solved and, will not solve, the problem of the poor people who are toiling and who are looking askance at the heaven itself for a morsel of food. Therefore the problem should be tackled at the source. The Production policy of Government should be taken up in right earnest, the officers who are not actually efficient should be allowed to go away from this Department and those who are efficient but not dutiful should be dealt with drastically. The Tea Industry should be asked to find out land which is cultivable and they must deduct that portion of cultivation from the supplies which they want from either this Government or the Central Government, and I say it is more the duty of the Centre to supply them with rice. Then, so long as this State does not prove to be a surplus one as regards paddy cultivation the mills should be closed temporarily. Close the mills and then people will have two square meals a day. These are the suggestions which I would like to make. Last year also I gave certain suggestions elaborately, but I don't know what the Supply Minister had done with them.

The Hon'ble Srijut MOHENDRA MOHAN CHAUDHURY:

অধ্যক্ষ

মহোদয়, আমাৰ দেশৰ খাদ্য সমস্যা সম্পৰ্কে যি বিতৰ্ক আজি দুদিনে হ'ল, আৰু যিসকল সভাই সেই বিতৰ্কত যোগদান কৰি চৰকাৰক বহু বকমৰ উপদেশ দিলে, তাৰ কাৰণে মই তেখেত সকলক ধন্যবাদ জনাইছো। মই স্পীকান কৰো যে দেশৰ খাদ্য সমস্যা বৰ্ত্তাৰ দ্বাৰা সমাধান নহয়। খাদ্য সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ হলে আমি প্ৰকৃত কৰ্মীৰ দৰে নিঃস্বাৰ্থভাবে কাম কৰিব লাগিব আৰু দেশৰ জনতাকো সেইদৰে কাম কৰিবৰ কাৰণে অনুপ্ৰেৰণা জোগাব লাগিব। মই সিদিনাও এই বিষয়ে স্পষ্ট ভাবে নিবেদন জনাইছিলো যে আমাৰ দেশৰ খাদ্য সমস্যাটো এটা বাজনেতিক সমস্যা হিচাবে নহ'ব, নিৰ্ব্বাচনত জয়লাভৰ প্ৰচাৰ হিচাবে নহ'ব, ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে যাৰ যিখিনি বুদ্ধি আছে, যাৰ যিখিনি বিদ্যা আছে আৰু যাৰ যিখিনি শক্তি আছে সেই খিনি আগবঢ়াই চৰকাৰৰ লগত সহযোগ কৰিবলৈ আহ্বান কৰিছিলো। কিন্তু মই দুঃখেৰে কবলগা হৈছে বিতৰ্কৰ মাজত সেই সহযোগ আৰু সহানুভূতিৰ বিশেষ অভাৱ নেপালো। (At this stage the Hon'ble Speaker vacated the Chair and the Deputy Speaker occupied it.) এই প্ৰসঙ্গত বিপক্ষ দলৰ সভ্যসকলে যিখিনি কথা কৈছে সেইখিনি মই সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰো। মিঃ হাৰ্ডমেন চাহাবে সিদিনাও কৈছিল আৰু আজিও কৈছে যে দেশত ধানৰ ভৰাল সমূহ ধানেৰে ভৰপূৰ হৈ আছে কেৱল সংগ্ৰহ বিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলে ঠিকমতে কাম কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণেই আমাৰ দেশত খাদ্যৰ অনাটন হৈছে। এই কথা কেৱল যদি মিঃ হাৰ্ডমেন চাহাবেই কলেহেঁতেন, তেনেহলে কব লগীয়া একো নাথাকিলহেঁতেন। কাৰণ মিঃ হাৰ্ডমেন চাহাব বিলাতৰ মানুহ। ইয়ালৈ আহিছে কাৰবান কৰিবৰ কাৰণে। মিঃ হাৰ্ডমেন চাহাবৰ আমাৰ গাৱলীয়া মানুহৰ লগত, অসমীয়া ৰাইজৰ লগত, কোনো সংযোগ নাই। সেই কাৰণে আজি তেখেতে যি কথা কৈছে সেইখিনি কথাৰ লগত আমাৰ অসমীয়া ৰাইজৰ প্ৰকৃত অবস্থাৰ কোনো সামঞ্জস্য নাই। কিন্তু মই বৰ আচৰিত হৈছো আৰু দুঃখ পাইছো যে সেই একে কথা কেই ডালৰ ইমৰান হুছেইন চৌধুৰী চাহাবেও কৈছে। তেখেতে কৈছে যে দহজন সশস্ত্ৰ পুলিচ যদি তেখেতক দিয়া হয় তেনেহলে তেখেতে অসম দেশ খাদ্য শস্যৰে ওপচাৰ পেলাব পাৰে।

Dr. E. H. CHAUDHURY: On a point of personal explanation, Madam...

(The Hon'ble Minister did not give way, and there were interruptions).

The DEPUTY SPEAKER: Is it personal explanation?

Dr. E. H. CHAUDHURY: Yes.

I am grateful to you for giving me the opportunity to reply to the misstatement made just now by the Hon'ble Supply Minister. What I said was that if I were supported by Armed Police I could provide Government with at least 1,000 maunds of paddy from certain stockists. I find here.....

The DEPUTY SPEAKER: That will do.

The Hon'ble Srijut MAHENDRA MOHAN CHAUDHURY: তেখেতৰ বিবৃতিৰ এই কথা ফাকিৰ কাৰণে আমাৰ সদনৰ কেইবাজনো সদস্যই আপত্তিও জনাইছে। তেখেতৰ বিবৃতিত তেখেতে যিখিনি কথা কৈছিল সেইকথা মানুহৰ স্মৃতিশক্তি বিশ্বাসঘাটক হলেও এই সদনৰ সদস্য সকলে এই দুদিনতে পাহৰা নাই। তেখেতে সুস্পষ্ট ভাবে কৈছে যে যদি দহজন সশস্ত্ৰ পুলিচ দিয়া হয় তেন্তে তেখেতে অসম দেশখন খাদ্যৰে ভৰপূৰ কৰি দিব পাৰে। এই কথা যে দাত্তিকতাপূৰ্ণ এইটো অসমীয়া ৰাইজ আৰু সদনৰ সভ্যসকলে নিশ্চয় উপলব্ধি কৰিব পাৰিছে। তেখেতে কৈছে যে আমাৰ দেশৰ ভৰালবোৰ ধানেৰে ভৰি আছে। আমি কিন্তু পুলিচ লগাই মিলিটেৰী লগাই গাৱলীয়া ৰাইজৰ অশুদ্ধা ভাজন হৈয়ো সেইবোৰ বিচাৰি উলিয়াব পৰা নাই। মোৰ বন্ধু শ্ৰীযুত শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহই ঠিকেই কৈছে যে চৰকাৰে

জববদস্ত কৰি ধান জব্দ কৰাৰ যে নীতি লৈছে তাৰ কাৰণে ৰাইজৰ অপূৰণ ভাৰজনহে হৈছে। ময়ো কও যে খেতিয়কৰ ঘৰৰ পৰা ৰাই ধান চাউল খিনি লৈ অহাত দেশত এটা বিক্ষোভৰ সৃষ্টি হৈছে। আৰু এই লৈ চৰকাৰে ৰাইজৰ কালৰ পৰা বিৰুদ্ধ সমালোচনাৰ সম্মুখীন হবলগাত পৰিছে। আমাৰ এই সদনত যেই সেই বক্তৃতা দিলে কোনো অপৰাধ নহয় বা এই সদনত কবলৈ সকলোৰে সমান অধিকাৰ আছে আৰু সেই অধিকাৰ থকা কাৰণেই কিছুমান সদস্যই বহুত এই অধিকাৰৰ অপব্যৱহাৰ কৰে। সেই অপব্যৱহাৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে ভাৱে যে দেশৰ সকলো সমস্যাৰ সমাধান হৈ গল। আৰু তেনেকৈয়ে দেশৰ জনসাধাৰণক প্ৰকৃত পথৰ পৰা আতৰাই দিয়ে। যেতিয়া দেশৰ জনতাই খাদ্যৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰি একাধৰত খেপিয়াই কুৰিছে তেতিয়া প্ৰত্যেক দায়ীত্বশীল লোকৰেই কৰ্ত্তব্য হৈছে এই একাধৰত খেপিয়াই ফুৰা লোক সকলক বাট দেখুৱাই দিয়া। কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে যদি নিৰ্ব্বাচনত জয়যুক্ত হোৱাৰ আশাত বা দ্বাদ্ধনৈতিক ক্ষমতা লাভৰ কাৰণে সেই লোক সকলক কোনোৱে ভুল পথেৰে পৰিচালনা কৰিবলৈ উদ্যত হয় সেই সকলে মই ডাঠি কও, দেশৰ প্ৰকৃত সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে ইচ্ছা নকৰে।

তাৰ পিচত ডাঃ চৌধুৰীয়ে কৈছে যে চৰকাৰৰ লগত সকলো বিষয়তে সহযোগ কৰিবলৈ তেখেত ৰাজী আছে। আৰু চৰকাৰে যেতিয়াই সহযোগ বিচাৰিছে তেতিয়াই সহযোগ নিদিয়াকৈও থকা নাই। তেখেতে কেনে সহযোগ দিছে তাৰ কেইটামান নমুনা মই ইয়াত দাঙি ধৰিম। চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা কোৱা হৈছে যে চাউলৰ দাম ৮০ টকাৰ বেচি হোৱা নাই। অৱশ্যে কেইখনমান কাগজত ওলাইছিল যে চাউলৰ দাম ১৩০ টকালৈ উঠিছিল। Hardman চাহাবৰ সংগ্ৰহ অভিযান সম্পৰ্কে যি পুস্তক আছিল সেই পুস্তকৰ উত্তৰতো মই চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা বাৰে বাৰে কৈছিলো যে চাউলৰ দাম কেতিয়াও ১৩০ বা ১৪০ টকা হোৱা নাই। চাউলৰ উৰ্দ্ধতম দাম ৮০ টকালৈ উঠিছিল চৌধুৰী চাহাবে সেই কথাত প্ৰত্যয় মানিব পৰা নাই আৰু এইটোৱেই হল গঠনমূলক কাৰ্য্যত তেখেতে সহায় আৰু সহযোগ কৰাৰ ১নং নমুনা। ২নং নমুনা হৈছে Statesman কাগজত যেতিয়া Report ওলাইছিল যে খাবলৈ নাপাই মানুহ মৰিছে, তেতিয়া সেই Report ৰ author মাৰোৱাৰী সাহায্য সমিতিৰ সম্পাদক শ্ৰী বি পি ঠাকুৰে সেই বাতৰি মিছা বুলি জনোৱাত চৰকাৰে চৰকাৰী ইস্তাহাৰ যোগে সেই বাতৰিৰ প্ৰতিবাদ কৰিলে। শ্ৰীযুত বি পি ঠাকুৰে আত্মপক্ষৰ পৰাও সেই বাতৰি মিছা বুলি প্ৰতিবাদ জনাইছে। তথাপি আমাৰ চৌধুৰী চাহাবে আমাৰ ৰাজ্যত খাবলৈ নাপায় মানুহ মৰিছে বুলি দেশৰ জনতাৰ মাজত প্ৰচাৰ কাৰ্য্য চলায়েই আছে। মই এই দুটা নমুনাতে সন্তুষ্ট থাকি চৌধুৰী চাহাবৰ চৰকাৰৰ লগত কৰা সহযোগীতাৰ অন্তৰিকতা সম্পৰ্কে গমি চাবলৈ সদস্য সকলক মিনতি জনাইছো। আমাৰ চৌধুৰী চাহাবে এইটোৱেই কব পোজে তেখেতৰ চৰকাৰৰ লগত সহযোগীতা বুলি।

মই চৌধুৰী চাহাবক বৰ দুখেৰে কব খুজিছো যে তেখেত যোৱা পাচ বছৰৰ আগতে যেতিয়া নিৰ্ব্বাচিত হৈ এই সদনলৈ আহিছিল তেতিয়া আমি ভাবিছিলো যে ডাঃ চৌধুৰী বিদ্বান, শিক্ষিত আৰু বুদ্ধিমান আৰু এই সদনত থাকি তেখেতে আমাক বহু বিষয়ত সহায় কৰিব পাৰিব। আৰু আমাৰ সদস্য সকলেও তেখেতৰ পৰা বহুত শিক্ষা লাভ কৰিব পাৰিব। কিন্তু আজি ৫ বছৰে তেখেতৰ বক্তৃতা বিলাকৰ পৰা আমি তেখেতৰ সম্বন্ধে দিখিনি সন্তোষ পালো যে তেখেতে কোনো কথাৰে নিৰপেক্ষ ভাবে বিচাৰ কৰিব নোখোজে। তেখেতে সকলো বিষয় বস্তুকে বঙীল বিতচকুৰেহে চায়। গতিকে তেখেতে বঙা, বগা, হালধীয়া সকলো বস্তুতেই বিত চকুৰ ৰংহে দেখা পায়। সেই কাৰণেই তেখেত বাস্তবৰ পৰা কিছু আতৰি যোৱাটো একো আচৰিত কথা নহয়। কিন্তু দুখ লাগে যদি আমাৰ দেশৰ উচ্চতম শিক্ষিত ডেকা সকল, আমাৰ ৰাজনৈতিক নেতা সকল এনেকুৱা হয় তেনেহলে আমাৰ দেশৰ ভবিষ্যত কি হব সেইটো সদস্য সকলক ভাবি চাবলৈ মই অনুৰোধ জনালো যি হওক সেই কথাৰ মই আৰু পুনৰাবৃত্তি কৰিব নোখোজে।

ভূঞা ডাঙৰীয়াৰ সম্পৰ্কে মই বেচি কথা কব নোখোজো কাৰণ তেখেত সদনত উপস্থিত নাই। তেখেতে ধোবা সত্ৰীৰ লগত আমাৰ সত্ৰীসভাক আৰু মোক তুলনা কৰিছে। তেখেতে এই সদনত মিটো সাধুকথা কলে, মই ভাবো সেই সাধু তেখেতৰ ওপৰত হে বিশেষকৈ প্ৰযোজ্য। আমাৰ সত্ৰী সভাৰ কোনো সদস্যই দিনে দিনে বেয়া হৈ অহা খাদ্য সমস্যাৰ সন্মুখীন হবলৈ ভয় কৰি পলাই যাব খোজা নাই। বৰং আজি ভূঞাডাঙৰীয়াই হে পলাইছে (হাহি) আগেয়ে কংগ্ৰেছ পালিয়ামেণ্টাৰী দলৰ সম্পাদক হিচাবে থাকি আৰু চৰকাৰী আঁচনিত সত্ৰীয় অংশ গৃহণ কৰি এতিয়া শঙ্কটৰ সময়ত কংগ্ৰেছ ত্যাগ কৰি পলাই গৈ বিৰোধী দলত যোগ দিছে। সেই কাৰণে মই কব খোজো যে যদি কোনোবাই ধোবা সত্ৰীৰ ভাও দিছে তেন্তে সেইটো আন কোনো নহয় শ্ৰী যুত ভূঞা ডাঙৰীয়াহে। তাৰ পিচত চৰোৱান ডাঙৰীয়াৰ কথা। তেখেত সদনত উপস্থিত নাই। থকা হলে ভাল হুলহেতেন। তেখেতে কালিও কৈছে আৰু আজিও কৈছে, যে আমাৰ দেশৰ স্বাধীন গভণ-মেণ্টৰ শাসনৰ পৰিবৰ্ত্তে বৃটিছ গভণমেণ্টেই ভাল আছিল। তেখেতৰ উক্তি এইটোৱেই প্ৰকাশ পায় যে বৃটিছ আহি আজিও আমাক শাসন কৰক। মই কও যে চাৰোৱান চাহাবৰ এই উক্তিৰ পৰা তেখেতৰ দেশাত্মবোধৰ অভাৱকে বুজায়। দেশাত্মবোধহীন কোনো সদস্যৰ উক্তিৰেই মই জবাব দিব নোখোজো।

শ্ৰী যুত গগৈ ডাঙৰীয়াই কৈছে যে ডিব্ৰুগড় মহকুমাৰ টিংখং এলাকাৰ ১২ খন মান গাৱঁৰ মানুহে যোৱা দৰছৰেই স্নতা কাপোৰ পোৱা নাই। মই ভাবো তেখেতৰ এই উক্তি অতিৰঞ্জিত। সি হওক মই প্ৰতিবাদ নকৰো। সেই বিষয়ে তদন্ত কৰি সেই অঞ্চলত যিখিনি পৰা যায় কাপোৰ যোগান দিবলৈ চেষ্টা কৰিম।

ডাঃ ইমৰান হুছেইন চাহাবে আৰু এটা কথা কৈছে। সেইটো হৈছে “ভুখা মিছিলৰ” কথা (Hunger march) তেখেতে কৈছে যে কোচবিহাৰত যেনেকৈ জনতাই ভুখামিছিল কৰি গুলি খালে, তেনেকৈ অসমীয়া ৰাইজেও ভুখা মিছিল কৰিব। ভুখা মিছিল কৰিলেই যদি ভাতৰ সমস্যা সমাধান হুলহেতেন তেনেহলে ময়ো সেই মিছিলত যোগ দিলোহেতেন। কিন্তু কোচবিহাৰত নহয় কলিকতাত যতেই চায় ভুখামিছিলে ভাতৰ প্ৰশ্ন সমাধান কৰিব পৰা নাই বৰং এনেকুৱা মিছিলে ভোকাৰ সমস্যা, ভাতৰ সমস্যা আৰু জটীলতৰ হে কৰি তুলিছে। এই সমস্যাৰ সমাধান কৰিব নোৱাৰে। অৱশ্যে ভুখা মিছিল বাহিৰ কৰি দেশৰ নিৰিহ প্ৰাণী কিছুমানক তুল পথেৰে আগবঢ়াই নিব পাৰে। মই কিন্তু চৌধুৰী চাহাবক যাতে ৰাইজ বিপথগামী নহয় সেই বিষয়ে সাবধান হবলৈ অনুৰোধ কৰো।

শ্ৰীযুত ৰাজেন্দ্ৰ নাথ বৰুৱা ডাঙৰীয়া আৰু শ্ৰীযুত নলিনী কুমাৰ চৌধুৰী এই দুগৰাকী সদস্যই কৈছে যে সন্তীয়া চাউলৰ দোকানৰ জৰিয়তে যিখিনি চাউল ৰাইজক যোগোৱা হৈছে সেই চাউলৰ পৰিমাণ কম আৰু ৰাইজে এই বিষয়ে আপত্তি কৰিছে, আমাৰ সন্তীয়া চাউলৰ দোকানৰ সংখ্যা আৰু পৰিমাণ যথেষ্ট হোৱা নাই। আগি ইয়াৰ পৰিমাণ আৰু সংখ্যা বঢ়াবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছো আৰু যেতিয়া চাউলৰ আমদানি যথেষ্ট পৰিমাণে হব তেতিয়া বেচনৰ পৰিমাণ বেচিকৈ বঢ়াবলৈ চেষ্টা কৰি চাম বুলি মই সদস্য সকলক আশ্বাস দিব পাৰো।

Hardman চাহাবে আমাৰ সংগ্ৰহ বিভাগটোৰ ওপৰত দোষাৰোপ কৰিও হোজাইত আমাৰ যি সংগ্ৰহ বিভাগ আছে তাক তেখেতে প্ৰশংসা কৰিছে। মই কব খোজো যে আমাৰ কৰ্মচাৰীসকল অলম্বক হোৱা হলে নগাঁৱৰ হোজাইতো তেওঁলোক কৃতকাৰ্য্য নহুলহেঁতেন। ইয়াৰ লগতে মই এইখিনিও কব খোজো যে, সংগ্ৰহ বিভাগৰ কৃতকাৰ্য্যতা নিৰ্ভৰ কৰে দেশৰ খাদ্য সমস্যা আৰু ধান চাউল পোৱা যায়নে নেযায়-তাৰ ওপৰত। যদি দেশত ধান পোৱা গলহেতেন তেনেহলে সংগ্ৰহ বিভাগৰ কৃতকাৰ্য্যতা হুলহেতেন। যিহেতুকে দেশত ধান চাউলৰ অভাৱ হৈছে সেই কাৰণেই সংগ্ৰহ বিভাগ সংগ্ৰহ কাৰ্য্যত কৃতকাৰ্য্য হব পৰা নাই। হোজাই অঞ্চলত ধান আছে বুলিয়েই আজি সংগ্ৰহ বিভাগ কৃতকাৰ্য্য হৈছে আৰু বাকী বিলাক অঞ্চলত ধান পোৱা নাযায় বুলিয়েই কৃতকাৰ্য্য হব পৰা

নাই। সংগ্ৰহ বিভাগে যে ধান চাউল সংগ্ৰহ কৰিব পৰা নাই; তাৰ কাৰণ, Dr. E. H. Chaudhury চাহাবে মানুহে বন্ধ কৰি (hoard) ৰাখিছে বুলি কৈছে। কি কাৰণে মানুহে মজুত কৰিছে? দেশত আকাল কৰিবৰ কাৰণে নে অতিৰিক্ত লাভৰ কাৰণে? এই প্ৰসঙ্গত হাৰ্ডমেন চাহাবে, দুটা contradictory statement দিছে। আজি মানুহে ধান চাউল অতিৰিক্ত লাভ কৰিবলৈ মজুত কৰিছে বুলি তেখেতে কৈছে। যদি এয়ে হয়, শিৱসাগৰ আৰু ডিব্ৰুগড় মহকুমাত যেতিয়া নিয়ন্ত্ৰণ তুলি দিয়া হৈছিল, তেতিয়া I.T. A. ই খোলা বজাৰত কিমান মোণ ধান চাউল কিনিব পাৰিছিল? আজি দেশত ধান চাউল নাই; থকাহলে, ধানৰ মোণে ২২, ২৬ টকা আৰু কোনো কোনো ঠাইত ৩২ টকা হোৱাত যথেষ্ট ধান পোৱা গলহেতেন। দেশত যিহেতু ধান চাউল নাইকিয়া হৈছে সেই কাৰণেই সংগ্ৰহ কৰিব পৰা নাই। মিলিটৰী পুলিচ লগাই যোৱা ধান উলিয়াব নোৱাৰা অৱস্থাত পৰা গৈছে।

আমাৰ বৰ্তমান চৰকাৰে দেশৰ Tea Industry ৰ কাৰণে কোনো বকমৰ বিৰোধ ভাব পোষণ কৰা নাই। এই শিল্পৰ মেনেজমেণ্ট অথবা চাহ মালিক সকলৰ লগত কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত বিৰোধ থাকিব পাৰে; সেই বুলি চাহ শিল্পৰ প্ৰতি কোনো বিৰোধ ভাব নাই। আমি সকলোৱেই, চাহ শিল্পৰ উন্নতি কামনা কৰো আশাকৰো চাহ শিল্পৰ অৱস্থা জয়জয় মনময় হয়। হাৰ্ডমেন চাহাবে, গভৰ্ণমেণ্টৰ পৰা, চাহ শিল্পৰ অপকাৰ হয় বুলি যি ভয় দেখুৱাইছে—সেইটো সমীচীন হোৱা নাই।

তাৰ পিচত, শ্ৰীযুত হেমচন্দ্ৰ হাজৰিকাই উত্তৰ লক্ষীমপুৰ সম্পৰ্কে বহুতো কথা কৈছে। উত্তৰ লক্ষীমপুৰ ভূমিকম্প বিধ্বস্ত মহকুমা। এই মহকুমাত যিখিনি ধান-চাউল আছে, তাৰ পৰা সেইখিনি বাহিৰলৈ উলিয়াই নিবলৈ চৰকাৰক মানা কৰিছে। প্ৰকৃত অৱস্থাত আজি আমাৰ দেশত যি খাদ্য সমস্যাই দেখা দিছে, সেইটো স্থানীয় সমস্যা নহয়; ই অসমীয়া জাতিৰ সমস্যা। কাজেই অসমীয়া জাতিৰ এই বৃহৎ স্বাৰ্থৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, তেখেতে এই খাদ্য সমস্যা কেনেকৈ সমাধান কৰিব পাৰি, তাৰ উপায়ৰ কথা কোৱা হলে ভাল হ'লহেতেন। এনে অৱস্থাত বাইজৰ উপকাৰৰ অৰ্থে প্ৰত্যেক বাহি অঞ্চলত যিমান পৰিমাণৰ বাহি ধান-চাউল আছে সেই বিলাক উলিয়াই অনাটো আমাৰ জাতিৰ স্বাৰ্থৰ হকে আৱশ্যকীয় হৈ পৰিছে। এই ধৰক, ডিব্ৰুগড়ৰ মানুহক উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ পৰা চাউল নি যোগান ধৰাৰ আৱশ্যক হ'ব পাৰে অথবা চিচি, ধেমাজীৰ পৰা ধান-চাউল ন, উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ মানুহক দিব লগা হ'ব পাৰে। সেই কাৰণে মই শ্ৰীযুত হাজৰিকাৰ কথাখিনি সমর্থন কৰিব পৰা নাই।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: Deputy Speaker, Madam, I want to explain one point. I did not mean that I disliked the idea of sending rice from one part of the country to another. What I meant is that when our people are starving in my place, it does not look well that at the same time the rice will be going out. That is why I said that our people should not starve. Only on this point, I stressed on our Government. I stressed on Government further regarding, equal distribution of paddy in my Subdivision.

The Hon'ble Srijut MOHENDRA MOHAN CHOUDHURY: মই আমাৰ জাতি বা মানুহ মানে অসমীয়া মানুহক বুজাইছো। 'আমাৰ মানুহ' মানে উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ মানুহ বুলি শ্ৰীযুত হাজৰিকা দেৱে যিখিনি কথা কৈছে সেইটোত মই এক মত হ'ব পৰা নাই। 'আমাৰ মানুহ' বুলি অকল উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ মানুহকে বুজায়। 'আমাৰ মানুহ' মানে অসমীয়া মানুহ। অসমৰ চুকে কাপে, দাতিয়ে-কাষৰে যিবিলাক মানুহে আজি খাবলৈ পোৱা নাই, সেই বিলাককো আমি সহায় কৰিব লাগিব। সেই কাৰণে মই শ্ৰীযুত হাজৰিকা ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিছো যেন, উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ অতিৰিক্ত ধান-চাউল অসমৰ অন্য 'এলাকাৰ' ভোকত কল মলাই থকা মানুহৰ ক্ষুধা নিবাৰণৰ কাৰণে উলিয়াই অনা কাৰ্য্যত সহযোগ কৰে।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: চৰকাৰক সদায়েই সহায় কৰি আহিছো।

The Hon'ble Srijut MOHENDRA MOHAN CHOUDHURY: তাৰ পিচত মিঃ খাইৰিম ডাঙৰীয়াই, দাউকী, চেলা আৰু চেৰাৰ ভিতৰত চাউল যোগান আৰু বিতৰণত হীন ডেটি কৰা দুখ প্ৰকাশ কৰিছে। তাৰ উত্তৰত মই কও যে, সেই বিষয়ে চৰকাৰৰ কোনো হীন ডেটি ভাৱ নাই। যদি কিবা ব্যত্যুত হৈছে সেইটো এই ঠাই বিলাকৰ ভৌগলিক ব্যৱধানৰ কাৰণে হৈছে। তথাপিও মই তেখেতক আশ্বাস দি কব পাৰো যে দাউকী অঞ্চলত যাতে নিয়মিত ভাৱে জোগান ধৰিব পৰা যায় তাৰবাবে চৰকাৰে সকলো প্ৰকাৰে চেষ্টা কৰি আছে আৰু ভবিষ্যতেও চেষ্টা কৰিব।

শেষত মই মাননীয় সদস্য সকলক এই খিনি কথাই কব খোজো যে, আমি আজি যি খাদ্য শব্দটোৰ সম্মুখীন হৈছো তাৰ সমাধান কৰি, ক্ষুধাতুৰ জনতাক কেনেকৈ সহায় কৰিব পৰা যাব সেই বিষয়ে চিন্তা কৰা উচিত। মুঠতে মই কব খোজো যে, সাহসেৰে এই শব্দটোৱাৰ সম্মুখীন হৈ আমাৰ খাদ্যসমস্যাৰ অনাটন দূৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগিব। মিঃ হাৰ্ডমেন চাহাবৰ কথাৰ স্মৰণে ময়ো কব খোজো যে—কেনেকৈ Cereal Ration কৰ্মাই ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি, তাৰ চেষ্টা কৰিব লাগিব আৰু যাতে কোনো বৰফৰ অপচয় (Waste) নহয় তাৰ কাৰণেও চেষ্টা কৰিব লাগিব। আনফালে এতিয়াও যি সকল সৌভাগ্যবান লোকৰ ঘৰত অলপ অচৰপ ৰাতি ধান চাউল আছে, সেই বিলাক দেশত যেতিয়া আকাল হৈছে—এনে অৱস্থাত অতিৰিক্ত লাভলৈ আশাকৰি বন্ধকৰি নাৰাখি উলিয়াই আনিব লাগিব। সৰ্ব্ব শেষত মই জোৰদি কও যে, এই সমস্যাৰ সমাধানৰ কাৰণে, অধিক শস্য উৎপাদন কৰিবলৈ লাগিব—আৰু আমাৰ গাৱলীয়া জনসাধাৰণে ইয়াক মৰ্শে মৰ্শে উপলব্ধি কৰি, অধিক শস্য উৎপাদনৰ অৰ্থে কৃষি কাৰ্য্য নকৰিলে সমস্যাৰ ইয়াক মৰ্শে মৰ্শে উপলব্ধি কৰি, অধিক শস্য উৎপাদনৰ অৰ্থে কৃষি কাৰ্য্য নকৰিলে সমস্যাৰ সমাধান নহব। সেই কাৰণে আজি শিক্ষিত ডেকা সকলক আকৰ্ষিত কৰি তেওঁলোকে যাতে এই কাৰ্য্যত উৎসাহ-উদ্বীপনা পায় তাৰ কাৰণে সকলোৱে সহযোগ কৰিব লাগিব আৰু মই আশাকৰো আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে এই কাৰ্য্যত যোগদান কৰি খাদ্য সমস্যাৰ সমাধানত সহায়তা কৰিব।

The DEPUTY SPEAKER: The Debate is now closed. Before I adjourn the House may I remind the hon. Members that they would please go to the eastern side of the House at the quadrangle for the purpose of taking a photograph as this being the last Session of the present Assembly.

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 A.M. on Tuesday, the 4th September, 1951.

SHILLONG:

The 24th November, 1951.

R. N. BARUA,

Secretary, Legislative Assembly, Assam.